

NOVI tednik

OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO IN ZALEC

OB DNEVU ARMAD

Tudi letos bodo v Celju in v drugih občinah svečano proslavili 22. december, dan jugoslovanske ljudske armade. Pravzaprav poteka praznovanje že ves mesec. Vojaki so se med seboj pomerili v številnih športnih srečanjih, skupno z mladimi pa so organizirali več obiskov pripadnikov JLA v delovnih organizacijah ter šolarjev in drugih mladincev v obeh celjskih vojašnicah. Mladi in vo-

jaki pripravljajo tudi zanimiv kviz.

20. decembra bodo v Slan-drovi vojašnici odprli razstavo oborožitve in opreme naše armije, katero si bodo ogledali vsi učenci celjskih šol. Ze dalj časa se vojaki pripravljajo tudi na svečano akademijo, ki bo 20. decembra zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Dan pred praznikom bosta dva sprejema. Najprej bo komandant

garnizona sprejel celjske pionirje, popoldne pa predsednik občinske skupščine Celje, inž. Dušan Burnik, starešine JLA. Na isti dan bodo tudi novinci dali svečano obljubo. To pot bo ta pomembna svečanost na športnih igriščih Slandrove vojašnice. In ker je praznik, se bodo pripadniki JLA tudi zabavali. 21. decembra zvečer bo v Domu JLA tovariški večer.

Izkušnja za vse

Ceprav se s plenumom CK ZK Hrvatske politično šele opredeljujejo in iščejo vzroki za zaostritev odnosov v ZKH, obenem pa se že začrtujejo naloge, ki jih bodo morali seveda uresničiti predvsem hrvaški komunisti, pa je vendar razumljivo, da so hrvaški dogodki tudi širši. So slovenski in jugoslovanski. In bolj kot kdajkoli v povojnem razvoju naše socialistične družbe smo postavljeni v položaj, ko razmišljamo o vzrokih in posledicah z izredno pozornostjo, odgovornostjo in s prizadetostjo. Pa seveda z zaskrbljenostjo in s prepričanjem, da zmoremo premagati tudi to situacijo, tudi ta Titov poziv k večji budnosti, k enotnosti jugoslovanskega delavskega razreda. Za samoupravno in demokratično družbo.

Proti vsem, kjerkoli v Jugoslaviji, ki bi zaradi nacionalističnih, šovinističnih ali drugih vzrokih izkrivljali to našo pot. Ne, nismo bili presenečeni. Čakali smo Titovo besedo, čakali smo, kdaj bo o tem spregovoril najvišji organ v ZKJ — predsedstvo. Kajti res je, da preveč posplošujemo. Da tudi znotraj ZK še nismo dovolj konkretni, dovolj odločni. Da se včasih zazdi, kot da o nekaterih pojavih ne želimo javno spregovoriti. Ko pa to vendarle moramo storiti, tedaj je delovni človek, navadno premalo obveščen, presenečen, težko si razloži vse razsežnosti dogodkov, težko izmeri politični pomen pojava...

In takrat dramtiziramo. Povečujemo. Težko se brzdamo v ocenah. In kaj šele delajo drugje!

ZK mora spoznati, še zlasti velja to za ZK v Sloveniji, da bomo morali prav o vprašanjih nacionalizma in mednacionalnih odnosov več razpravljati. Izkušnje kažejo, in ta trenutek to izrazito poudarja, da ostajamo nedorečeni oziroma da premalo poudarjamo možnosti, ki za take in podobne konflikte obstajajo v mnogonacionalni skupnosti.

Morda je prav sedanjí čas primeren, da v akcijske programe konferenc in oddelkov ZK vnesemo razpravljanja tudi o teh vprašanjih. Z našo vednostjo o tem, kaj predstavljajo ti dogodki za ZK, za vsakega delovnega človeka, za razvoj naše skupnosti. To moramo storiti tudi zaradi tega, da se ne bomo izgubljali vsak v svojih ocenah, v svojih osebnih razmišljanjih, v oblikovanju nekega novega odnosa do Hrvatske in podobno.

Sicer se nam lahko zgodi, da se trenutku ne bomo odzvali takrat, ko to od nas najpristneje, najbolj živo zahteva. Ko to zahtevata človekova čustva in razum.

J. VOLFAND

V radosti in z mladostnim poletom, ki je lasten nam, ki živimo v srečni družbi, vas kličemo in vabimo, da se polnoštevilno udeležite nedeljskih referendumov, ki bodo v občinah: Hrastnik, Radeče, Šentjur in Zalec. Vaš glas za nove šole, za nove telovadnice in moderne kabinete bo doprinesel k temu, da bomo tudi mi lahko kasneje vračali našim zanamcem vsaj toliko, če ne več!

19. DECEMBER

DA

ZA SAMOPRISPEVEK
V ZALCU, SENTJURJU,
RADEČAH
IN HRASTNIKU

VREME

V prihodnjem tednu pričakujemo oblačno vreme. V kotlinah se bo zadrževala megla. Nekoliko hladneje bo, tako da se bodo najnižje nočne temperature spustile tudi do -5°C .

z urednikove mize

Nekateri bralci me vprašujejo, zakaj ni horoskopa. Nič posebnega — naš »astrolog« je šel za nekaj časa na dopust. Kmalu bo spet vse prav.

V današnjem tedniku razpisujemo nagradni natečaj — Zelja ob polnoči. Mislimo na novoletne želje. Pričakujemo veliko prispevkov.

Dragi bralci, ali veste, zakaj smo se odločili za tako naslovno stran, kot je pred vami? Seveda — zaradi tega, ker se bodo občani v Zalcu, Šentjurju, Radečah in Hrastniku že čez nekaj dni, v nedeljo, na referendumih odločali o samoprispevku. Mi v uredništvu želimo, da bodo naši najmlajši v nedeljo res zadovoljni.

Danes smo zaradi preobširnosti aktualnega gradiva nekoliko spremenili vsebino strani. Izpustili smo tudi intervju. Toda naši boste resnično mnogo zanimivega branja!

In — vaša pisma pričakujem.

VAS UREDNIK

prometne nesreče

NI VIDEL TOVORNJAKA

STANKO VIRANT, 39, iz Kranjčičev pri Sentjurju, je v Prožinski vasi prečkal cesto pred parkiranim tovornim avtomobilom in tako spregledal tovornjak GABRIJELA STARAKOSA, ki je pripeljal mimo. Viranta so zaradi lažjih poškodb odpeljali v celjsko bolnišnico.

NENADOMA JE PREČKAL

IVAN GOLOB, 29, s Tovsta pri Laškem, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti domu, ko je v Debrem opazil parkiran tovornjak. Zmanjšal je hitrost in zapeljal mimo, ko je nenadoma prečkal cestišče pešec SILVESTER SMID, 33, iz Polane. Smid si je zlomil levi gleženj.

ZARADI OČESA S CESTE

FRANC ZUPON, 56, iz Šmarjete je pripeljal z osebnim avtomobilom s ceste III. na cesto II. reda, ko se mu je na levem očesu zataknila veka. Popravil si jo je z desno roko in izgubil oblast nad krmilom. Zadel je v občestni smernik in se prevrnil po pobočju. Voznik Zupan je dobil lažje poškodbe. Škode na vozilu je za 7.000 dinarjev.

TRČENJE NA KRIŽIŠČU

FRANC LINDIČ, 35, iz Celja je pripeljal po Oblakovi ulici v Celju in na križišču s Kersnikovo ulico izsiljeval prednost JOSIPU KRAJČERJU, 37, iz Celja. V trčenju osebnih avtomobilov sta bila lažje poškodovana Josip Krajčar in njegov sopotnik LUDVIK KRAJČER, 31, iz Celja. Škode je za 10.000 dinarjev.

PRIKLOPNIK ZANESLO

KAREL LAZNIK, 21, iz Črešnje pri Krškem je vozil tovornjak s priklopnikom iz Celja proti Laškem in na mokrem delu ceste, ki rahlo pada, močno zavrl. Zadnji del priklopnika je zaneslo na levi vozni pas, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom MAKŠ KLEMENČIČ, 44, iz Celja, načelnik UJV Celje. S prednjim delom avtomobila je trčil v rob ploščadi priklopnika. Voznika Klemenčiča so hudo poškodovanega odpeljali v bolnišnico.

TRAKTOR SE JE PREVRNIL

JOŽE IVANC, 22, z Vrenske gorce je vozil s traktorjem in prikolico proti Bučam. Zaradi neprimerne hitrosti je zapeljal s ceste, kjer sta se traktor in prikolica prevrnili. Pri tem se je hudo poškodoval sopotnik FRANC IVANC, ki je sedel na prikolici.

ZALETEL SE JE V AVTOBUS

ANTON JAMNIKAR, 35, iz Velenja je vozil avtobus po Koroški cesti v Velenje. V bližini odcepa ceste proti Skalnam je pripeljal nasproti motorist PAVEL LAZNIK, 27, iz Velenja, ki je hotel zaviti na desno. Pred srečanjem z avtobusom ga je začelo zanašati. Trčil je v prednji del avtobusa in se hudo poškodoval.

SMRT KOLESARJA

ANTE LUŠIČ, 52, iz Stare vasi na Bizeljskem se je ponoči peljal po cesti II. reda proti domu ter padel tako nesrečno, da je umrl na kraju padca. Kmalu zatem sta se pripeljala mopedist JOŽE MIHELIN in sopotnik VINKO ROŽMAN ter zadela v ležečega Lušiča. Pri padcu je dobil Mihelin lažje poškodbe, sopotnik pa pretres možganov.

TRIJE TEŽJE POŠKODOVANI

SREČKO KASTELIČ, 21, iz Celja je vozil z osebnim avtomobilom iz Arje vasi proti Velenju. Zaradi neprimerne hitrosti ga je na nepreglednem ovinku v Bevčah pričelo zanašati v levo, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom ANDREJ STROHSAK, 37, iz Velenja. V trčenju so bili hudo poškodovani voznik Strohsak, njegova žena MANJA STROHSAK in Kasteličeva sopotnica J. V. iz Laškega. Škodo na avtomobilih so ocenili na 30.000 dinarjev.

ADOLF TAVČAR

Za občinski praznik v Slovenskih Konjicah pripravijo vsako leto pogostitev, na katero povabijo vse sorodnike zverinsko obešenih talcev v Frankolovem. Na eni takih pogostitev sem pred leti srečal pokojnega Adolfa Tavčarja, takratnega predsednika skupščine. Kaj kmalu je zapustil svoj uradni prostor na čelu mize in se pomešal med preproste ljudi, razorane obraze mater in grčave očete s pohorskih hribov. Sprejeli so ga medse kot sebi enakega in kot svojemu zaščitniku pričeli tožiti o svojih težavah. Vseh sedem let, kolikor je županov na občinski skupščini, je pokojni Tavčar imel prav za malega človeka odprto srce, a še bolj odprte dlani. Kot da bi zrase iz grčavih dreves mogočnega Pohorja, ki se borijo za svoj in tuj prostor pod soncem.

Zibelka je stekla Adolfu Tavčarju 13. februarja 1921 leta v delavski družini v Ljubljani. Že kot študent je postal član KPJ ter je aktivno sodeloval v NOB in OF. Zgodaj, že oktobra meseca pa je bil izseljen v Italijo, od tod pa v Nemčijo. Po osvoboditvi je študiral agronomijo v Zagrebu, kjer je tudi 1951 leta diplomiral. Po diplomi je služboval najprej v Celju, kjer je bil šef gospodarskega oddelka združenega sklada. Čez dve leti pa ga srečamo že v Slovenskih Konjicah, kjer je bil direktor kmetijske poslovne zveze. Ker je kmalu zaživel s krajem samim in ga užil bolj kot rodne, so ga občani izvolili za svojega predsednika že leta 1960. Na tem mestu je vztrajal polnih sedem let. Bolezen, ki ga je ves čas počasi razjedala, pa ga je pričela vedno bolj stiskati v svoj objem. S težavo je že opravljal funkcijo poslanca republiškega zbora SRS, vendar tudi po tem, ko je bil razrešen predsedniškega mesta, ni odnehal. Se vedno se je udeleževal občinskih sej kot odbornik. Ob njegovi petdesetletnici so ga imenovali za častnega občana Slovenskih Konjic. Prejel pa je še dva odlikovanja za svojo požrtvovalnost — orden dela tretje stopnje in orden zasluge za narod tretje stopnje. Na seji občinske skupščine je sedel tiho, že skoraj odsotno so njegove ugrajene oči begale po prostoru. Ob perečih vprašanjih se je kdaj pa kdaj zglasil, saj je bil toliko let z njimi povezan in vedno ob njih prizadet.

Odšel je mnogo prezgodaj. Ostala pa nam bo v spominu klenost njegovega značaja, skromnost, poštenost in plemenitost.

Zdenka Stopar

CELJE

Saša Ivannovič, Celje in Ana Petek, Trbovlje.

SLOVENJSKE KONJICE

Stefan Grosman, 65, Zg. Zreče in Katarina Marinko, 46, Konjice; Otmar Medved, 22, Prevat in Marija Založnik, 19, Konjice; Pavel Kovše, 23, Resnik in Dragica Pozeh, 18, Zg. Zreče; Jožef Orof, 21, Nova Dobrova in Dragica Jančič, 18, Sp. Zreče; Alojz Boblik, 27, Konjice in Justina Kotnik, 20, Gragič; Ivan Pec, 29, Nova Dobrova in Marija Anderlič, 20, Sp. Preloge; Stanislav Gabrič, 28, Zagreb in Ljudmila Pem, 23, Prežigal; Jožef Kežar, 23, in Anica Spile, oba iz Nove Dobrave; Črtomir Mesarič, 24 in Tatjana Vončina, 20, oba iz Konjic; Hinko Levart, 21 in Tinka Kreačič, 19, oba iz Konjic; Anton Fink, 25, Zg. Pristava in Vida Boblik, 20, Polene; Mirko Barkovič, 22, Ljubljana in Miroslava Hauptman, 20, Vitanje; Alojz Črep, 26, in Marija Jakob, 31, oba iz Brezna.

ŽALEC

Jožef Tkavc, 21, Sempeter in Slavka Storman, 20, Gotovlje.

CELJE

24 dečkov in 21 deklie SLOVENSKE KONJICE 5 dečkov in 5 deklie

CELJE

Ivan Znidar, 2 dni, Rupe pri Smartnem; Ana Lenko, 71, Celje; Avgust Plavčak, 63, Sp. Sečovo; Elizabeta Verčkovnik, 61, Celje; Božidar Jevševar, 25, Vrhnovo; Franc Jurkošek, 58, Laško; Milan Bezovšek, 11, Srečin; Miroslav Jezernik, 11, Arčelin; Anton Ferme, 58, Celje; Jože Magdič, 53, Slovenj Gradec; Mihael Mali, 73, Celje; Bernarda Pecl, 32, Frankolovo; Rozalija Levec, 66, Začet; Jožef Kumer, 28, Pečovnik; Maksimilijan Ivanič, 32, Gorica pri Smartnem; Neža Mirnik, 87, Ljubčana; Ferdinand Turin, 59, Celje; Ignac Podpečan, 92, Celje; Jožica Konečnik, 11 mesecev, Vinska gora; Adrej Kregar, 2 meseca, Celje; Silvo Kranjc, 1 dan, Lokovina in Elizabeta Ojsteršek, 83, Celje.

GORNJI GRAD

Jera Kolar, roj. Gruđen, 83, Bočna.

SLOVENSKE KONJICE

Jožef Selih, 78, Loče; Alojz Lesničar, 74, Konjice; Marija Leber, 75, Skedenj; Ana Jerebinšek, 69, Skedenj; Anton Matil, 64, Konjice; Stefan Jošt, 90, Konjice; Janez Ravnjak, 75, Padeški; Jakob Drejo, 85, Skalce; Jera Jenovnik, 78, Sp. Dolič; Anton Straus, 83, Brezen.

SENTJUR PRI CELJU

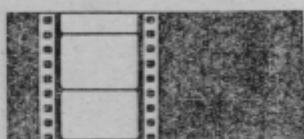
Anton Turenšek, 67, kmet, Voglajna; Jakob Tovornik, 71, poljedelec, Voduce; Jožefa Pušnik, 54, gospodinja, Slivnica in Filip Centrih, 79, upokojenec, Dobje.

ŠMARJE PRI JELSAH

Vincenc Bele, 54, Zahenberc; Viktor Vodusek, 74, Sv. Jurij; Venčeslav Lilek, 60, Cerovec; Zofija Verk, 19 mesecev, Tekacevo; Marija Sket, roj. Cvirh, 79, Mestinje; Cecilija Canžek, roj. Zmaher, 63, Globoko.

ŽALEC

Janez Mak, 72, upokojenec, Sešče; Anton Baš, 65, upokojenec, Gotovlje; Neža Rizmal, 86, gospodinja, Podvrh; Roza Piki, 65, gospodinja, Jeronim; Franc Klep, 58, upokojenec, Loboje in Franc Tavčar, 29, kmet, Breg pri Polzeli.

UNION: do 19. decembra ameriški barvni film »Kapetan Nemo in potopljeno mesto« od 20. do 23. decembra francoski barvni film »Kdo je morilec«

METROPOL: do 20. decembra ameriški barvni film »Rio Lobo«, od 21. do 28. decembra špansko-italijanski barvni film »Legija prekletih«.

DOM: do 19. decembra ameriški barvni film »Deček z zelenimi lasmi«, od 20. do 21. decembra jugoslovanski barvni film »Hranitelj«, od 22. do 23. decembra ob 16. uri ameriška barvna risanka »Dama in potepuh«, od 22. do 23. decembra italijanski barvni film »Gangsterji v Milanu« — ob 18. in 20. uri.

DOBRNA: 18. in 19. decembra jugoslovanski barvni film »Hranitelj«.

SLG

Cetrtek, 16. decembra ob 10.30 uri — J. Zmač: »Domača naloga na potepu« — zaključena za osnovno šolo Polule; ob 15.00 uri isto delo za osnovno šolo Velenje.

Petek, 17. decembra ob 9.30 uri »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za VVU T. Čečve Celje in VVU Zalec; ob 15.30 uri Lawrence: »Snaha« za V. mladinski abonma in izven.

Sobota, 18. decembra ob 9.00 uri »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za osnovne šole Velenje; ob 11.30 uri isto delo za osnovne šole Strmec, Soka in Frankolovo.

Nedelja, 19. decembra ob 10.00 uri Jovanović: »Norci« za I. nedeljski abonma in izven; ob 15.30 uri »Norci« za nedeljski popoldanski abonma in izven. Vstopnice so še na razpolago.

Ponedeljek, 20. decembra ob 8.30 uri »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za osnovno šolo Zalec; ob 11.30 uri za osnovne šole Velenje ter ob 15.00 uri za osnovno šolo Hudinja — Celje.

Torek, 21. decembra ob 9.00 uri »Domača naloga na potepu« — zaključena predstava za VVU Anice Černejeve; ob 13.30 uri za osnovne šole

Velenje, ob 16.00 uri pa za II. osnovno šolo Celje.

Sreda, 22. decembra ob 9.00 uri »Domača naloga na potepu« — za osnovno šolo Sempeter; ob 11.00 uri za osnovno šolo Rogaška Slatina. Ob 16.00 uri »Domača naloga na potepu« — predstava »Je združena z nastopom Dedka Mraza« — zaključena za Zdravstveni dom Celje.

S CELJSKE TRŽNICE

V preteklem tednu so se cene na celjski tržnici nekoliko umirile. Pri nekaterih artiklih so se znižale, ker je prišlo v prodajo veliko blaga. Tako je bilo napredaj obilo dalmatinske solate, ki je zelo mehka in jo gospodinjke rade kupujejo. Prodajali so jo po 6 do 7 dinarjev za kilogram. Tudi lepe cvetače ni manjkalo po 6 din, motovilca pa ima že nekaj tednov trdno ceno — 15 do 20 dinarjev. Glavnato zelje je bilo napredaj po 2 dinarja, kisló po 4, kislá repica pa po 3 dinarje. Krompir ima prav tako že nekaj časa visoko stalno ceno — 1,50.

Od sadya je bilo največ jabolk po 2,5 do 3 dinarje, hruške pa so bile po 5 din, iste cene pa so imele tudi suhe slive. Jajčka — so bila po 1,30 do 1,40 para.

PROSTE KAPACITETE

Povsod na celjskem turističnem območju je za prenočevanje še dovolj prostora; za novoletne praznike pa so že zasedeni hotel Golte, Planinski dom v Logarski dolini, Celjska koča, hotel Turist v Mozirju, hotel Turist v Gornjem gradu, gostišče Planinka na Ljubnem, gostilna Hočevar v Lučah; povsod drugod pa priporočajo rezervacije.

RIBOLOV

Dovolilnice za ribolov (do konca januarja — silec) v Savinji izdajajo: Bruno Goričar, Mozirje 73; Milha Cajner, Delblina 56; Anton Miklavžin, Sempeter 33, v Celju pa pisarna Ribiške družine v Gledališki 2.

LOV

Na območju Lovske zveze Celje (gledališka 2, telefon 26-56) je do 31. 12. možen lov na srno in mladiča, gamsa in kozo, golobe in grlice, do 15. februarja pa na divjega prašiča, do 15. januarja pa na zajce in fazane.

ŽIČNICE IN VLEČNICE

Redno obratujejo: velika gondolska žičnica, sedežnice vlečnice na Golteh, vlečnice na Celjski koči, Svetini in ob primernih snežnih razmerah tudi v Lijobah, Gornjem gradu, Mozirju, Lučah pri Sentjurju.

LIKOVNI SALON

Do 25. decembra je odprta razstava grafičnih del Nade Lukežič.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 18. decembra je dežurna Nova lekarna, Tomšičev trg 11, od sobote od 12. ure dalje pa lekarna Center, Vodnikova 1.

VELIKA NAGRADNA IGRA

Izredno žrebanje kuponov »T« — 29. decembra 1971. Barvni televizor Gorenje in vrsta lepih nagrad za Novo leto.

SLEDITE

T

MAKS KLEMENČIČ

Spet je rodna gruda zagrnala posmrtno ostanke človeka na višku njegove ustvarjalne moči, v najbolj plodnih in obetavnih letih; pokopala je upanje njegovih najbližjih in nešteti prijateljev, tovarišev, znancev, da bi nam ga usoda po težki nesreči vendarle ohranila pri življenju. Tragično se je sklenilo življenje moža, ki je združeval v svoji osebnosti toliko kvalitativnih, izoblikovanih v tolikanj pestrem nasledstvu dogodkov dobe, ki ji je pripadal.

Maks Klemenčič je bil v svojih deških letih borec in politik ljudskega kova, borec med NOV, borec in politik kot učitelj, kot delavec v javni varnosti, kot sekretar partije in župan, kot načelnik UJV. In predvsem človek, ki ni nikoli izgubil vere in zaupanja v sočloveka, tudi do tistih ne, ki so na življenjski poti klenili, padli, se pregrešili zoper človeške moralne norme. Da ni bil nikoli suh, paragrafski uradnik, je bila ena njegovih največjih vrednot, nadvse pomembna za podružljanje službe, ki ji je načeloval pred svojo tragično nesrečo in koncem.

Maks Klemenčič se je pred 44 leti rodil čevljarstvu pomočniku blizu Žužemberka onstran mejnih Gorjancev, kjer se je udeležil za pastirja in od koder se je s starši preselil v Strmo nad Laškimi. Njegovega očeta so nacisti umorili v taborišču smrti Mauthausen. Maks pa je kot sedemnajstletni fant odšel v partizane, kjer je tako pogosto dokazal svoj pogum, in kjer se je odlikovala tudi njegova tako kristalna politična zavest. Po vojni je bil učitelj v Sentvidu pri Planini in v Dramljah, nakar pa je do odhoda na šolanje v Zemun služboval v ministrstvu za notranje zadeve. Po Beogradu je kot delavec javne varnosti delal v Poljčanah, Celju, v Krškem, Črnomlju in v Trbovljah. Njegove pedagoške in vzgojne sposobnosti so se z novimi izkušnjami in znanjem združile na položaju upravnika kazensko vzgojnega zavoda v Rače. Od tu ga je politična aktivnost pripeljala v Laško, kjer je bil najprej sekretar komiteja ZK in zatem predsednik občine. V času, ko je služba javne varnosti potrebovala ljudi, ki bodo kos voditi preobrazbo in notranjo reformo v UJV, je bila najodgovornejša dolžnost v tej službi na našem območju zaupanja njemu.

Tolikanj prerana, tragična smrt ga je iztrgala domovini, ko le-ta tako zelo potrebuje ljudi njegovega kova, njegovega znanja, izkušnosti, a hkrati tolikšne širine in priljubljenosti, ki si jo je je s svojim značajem in dejanji zagotovil prav v vseh slojih delovnega ljudstva, med vsemi poštenimi občani.

Zemlja, ki jo je tako zelo ljubil, je zagrnila njegovo telo, ne more pa zagrniti vrzeli, ki za njim ostaja. Preširoka in pregloboka je sled njegovega kratkega življenja — odslej le še spomin nanj.

J. KRASOVEC

VROČE ZA MOST

NA VOLILNI KONFERENCI SZDL »POD GRADOM«

Pravijo, da je bila malokdaj avla šole na Polulah tako nabita, kot je bila v nedeljo. Člani SZDL iz Polul, Pečovnika, Zvodnjega, Tremarij, Košnice so vedeli, da bo predsednik SZDL Ivan Zupanc v svojem poročilu načel vprašanje mostu čez Savinjo, vprašanje trgovine in še druge zadeve. Zvedeli pa so tudi, da so vabljeni tudi odgovorni v občini in so zato hoteli biti navzoči v čim večjem številu. Glede obiska niso bili razočarani, saj so se konference udeležili predsednik občine ing. Dušan Burnik, predsednik občinske konference SZDL Janko Ževart, načelnik oddelka za komunalo ing. Lojze Pavlič in še nekateri.

Pustimo ob strani tisti del poročila o aktivnosti SZDL in političnih organizacij na območju krajevnih skupnosti »Pod gradom«, ki je bila razen nekaj posameznikov — članov odbora na dostojni višini in je dosegla tudi precej uspehov. Ustavimo se pri problemih, ki so bili v središču interesa udeležencev. Debatata okoli izgradnje mostu, ki naj bi zamenjal že ponovno dotrajalo brv čez Savinjo, je bila precej ognjevit. Težko jo je kronološko opisovati, zato le bitsveno iz razprav predsednika Zupanca, odbornika občinske skupščine Podgrajsa, inženirjev Godca, Čučka in Pavliča, predsednika občine inženirja Burnika ter ostalih udeležencev razprave.

Most v Polulah so doslej obljubili trije celjski župani. Lani je bilo za most dodeljenih 52 starih milijonov, kar pa je premalo za začetek in izgradnjo, zato so denar v banki »oženili« in bo v kratkem na voljo okoli 90 starih milijonov. To pa je še vedno le tretjina najbolj nizko oce-

njenih stroškov.

Predsednik občine je dejal, da mosta ne more obljubiti, da pa lahko obljubi brv, podobno onj v park, in to že prihodnje leto. Utemeljuje, da je predlog s predvideno rešitvijo izgradnje magistralne ceste sever-jug, ki bo od odcepa s hitre ceste morala sodobneje vključiti promet proti Laškem.

Predlog občanov na konferenci ni zagrel, razen posameznikov, ki so verjetno sklepali, da je boljše nekaj konkretnega kot več zavitega v negotovost. Poltule in Zagrad, vsak kraj s svojim zaledjem, je odločno za most, ne kak velik, vendar prevozen lokalni most, ki danes, ker ga ni, joči dva dela krajevnih skupnosti, ki loči šolo od kulturnega središča v Zagradu, gasilsko društvo od naselij na desnem bregu, glavno cesto od zaselkov vse tja do Štor in Celjske koče.

Most je po mnenju občanov res velika investicija, toda v nekaj letih odtehta stroške prevoza otrok, ki bo nujen celo sedemkrat dnevno

po dolgem ovinku skozi Celje, zlasti ko se bo uveljavila mala šola. Občani menijo, da je rešitev tranzitne ceste sever-jug preveč odmaknjeno v bodočnost in da je vprašanje, če bi bilo mešanje lokalnega prometa s tranzitnim pameten načrt. Občani so bili skratka za most, za lokalni most in so zato zahtevali, da njihovo zahtevo pristojni organi, predvsem pa strokovnjaki preučijo, da dobijo občani jasen odgovor že v januarju.

Vse kaže, da bodo morali strokovnjaki le pohiteti. In če bodo hoteli količkaj vplivati na odločitev volivcev v tem delu občine, bodo morali biti predvsem prepričljivi.

Toliko o mostu. Drug problem, ki so ga načeli, je trgovina, ki kljub obljubam celjskega »Merxa« ni niti za korak bliže rešitvi. Jasnega odgovora na seji niso dobili, ker se vabilu s strani »Merxa« ni nihče odzval. To je še poglobilo prepričanje, da vodstvo »Merxa« zahtev občanov in svojih obljub ne jemlje resno, čeravno so predstavniki občine posredovali ponovne obljube tega kolektiva.

Na konferenci so obravnavali še druge komunalne probleme tega območja in izvolili novo vodstvo krajevnih organizacij SZDL.

J. KRASOVEC

19. DECEMBER

DA

ZA SAMOPRISPEVEK
V ZALCU, SENTJURJU,
RADEČAH
IN HRASTNIKU

OBSODBA NEENOTNOSTI

Na tretji redni seji občinske konference SZDL v Laški občini so se najprej posvetili akciji za izvedbo referenduma za samoprispevek, sprejeli so poročilo o pripravah na zakon o združevanju kmetov, sprejeli spremembe finančnega načrta občinske organizacije SZDL in nazadnje po razpravi o sklepih 21. seje predsedstva CK ZKJ s pismom predsedniku Titu podprli napore za uresničitev vseh sprejetih stališč in zahtev, zajetih na tej seji.

Čeravno je bil na drugi seji konference SZDL v Laškem sprejet sklep, da bo SZDL v tej občini nosilec akcij okoli uvedbe samoprispevka za razvoj šolstva za udeležbo občanov pri dograditvi šol v Rače, Rimske Toplice in Laškem, je tudi tretja seja pokazala v znamenju tega najbolj perečega vprašanja politične aktivnosti v občini. Konferenca je ponovno pretehtala upravičenost pobude, za uvedbo samoprispevka in smotnost, da spričo različnih razvite politične aktivnosti v posameznih delih občine referendum poteka ločeno, čeravno in teritorialno, v račskem okolišju že v nedeljo, v Rimske Toplice v februarju, v laškem okolišju pa v marcu prihodnje leto.

Analizirali so dosedanja poteka akcije, zlasti na področju Rače, in ugotovili, da morejo mnoge izkušnje račskega območja dobro pripomoči k izvedbi enake naloge v ostalih delih občine. In če gre za izkušnje, spoznane v Rače, potem tudi ni dvoma o tem, da morajo poleg vseh političnih organizacij, krajevnih skupnosti, organov občinske skupščine v akciji svoj levi delež dati prav prosvetno delavci in da je treba tistim, ki menijo, da je dovolj, če dobro učijo, povedati, kako to res ni dovolj. Nadalje so na seji obsodili poskuse slabitve enotnosti v ob-

čini na način, ko se začnjo kresati mnenja o tem, kakšen naj bi bil vrstni red

uporabe s samoprispevkom zbranih sredstev, o čemer smo pisali že zadnjič.

naši znanci

tone vidmar - lUKA

Hlapec je bil Tonček še v Suhi Krajini, pri lesnem manipulantu Baliču v Kompoljah. Tu se je skregal z dekolom in odvihral nazaj domov, na Verd. Doma je Tončka čakal poziv za odsluženje vojske. Danes pravi Luka, da si je ta špas privoščila rajnka Jugoslavija natanko 11. IV. 1938.

Odrejen je bil v mitraljezko četo XI. planinskega bataljona v drugem planinskem polku. V Gorskem Kotoru. Osemnajst mesecev je služil Tonček kralju, decembra 1939 pa se je vrnil in je do marca meseca 1940 delal na žagi na Verdu.

Spet je prišlo pisanje za Tončka, ki se je ravnokar privajal civilnemu življenju. Tokrat naj bi šel na orožne vaje za tri tedne.

Med tem je bil v Ljubljani 40. triglavski polk že mobiliziran in na orožnih vajah sem moral ostati vse do meseca septembra 1940. Takrat smo se z oficirji na Vrhniki neka, zavravali in spravili so me v arest v Zagreb. Tam

sem bil pod vojnim sodiščem četrte armijske oblasti vse do vdora Nemcev v Zagreb. Takrat nas je večina pobegnila iz zapora in po štirinajstih dnevih pešačenja mi je le nekako uspelo priti na Vrhniko.

To je povedal in je vstal ter odšel. Ko se je vrnil, je imej v roki steklenko. Kačja slina.

»To imam vedno v tabernaklju. Ne gre drugače. Domača je. Če človeka grize in za druge take reči.«

Spila sva vsak svoj šilček in pogovor je stekel še bolj naglo.

Po prihodu iz Zagreba se je zaposlil v železniškem kamnolomu pri postaji Verd. Tam so predelavali kamenje v pesek za popravilo razrušenih mostov, ki jih je za sabo porušila umikajoča se jugoslovanska vojska; med njimi sta bila tudi borovniški viadukt in Stampetov most. Tonček Vidmar je takrat že bil član OF. Od nje je tudi dobil nalogo, naj sodelavci vred zavlačuje, gradnjo od-

PREDSEDNIK JE...?

Odločili smo se, da jih povprašamo — o predsedništvem delovnem dnevu, o njegovih navadah, problemih. Le kdo bi lahko na to najbolje odgovoril, če ne tajnice v predsedstvih občinskih skupščin? Tajnice, ki se morajo v navalu telefonskih pozivov, zahtev, prošenj in kritik, znati pač tako, kakor najbolje vedo in znajo. In kaj menijo o svojih šefih, predsednikih?

Danes odgovarjajo tajnice šmarskega, mozirskega in konjskega župana.

ZINKA PRTENJAK, tajnica Bena Božička, predsednika skupščine občine Smarje pri Jelšah:

»Nisem edina tajnica. Več nas je, ki delamo hkrati tudi za podpredsednika in še za koga. Opravljam pač vsa strojepisna opravila. Mislim, da je Beno Božiček človek na mestu. Je dober in miren človek in nikoli ne postavlja pretiranih zahtev. Če je doma, je zaposlen z delom. Borba okoli nerazvitosti in Kozjanskega, ga je popolnoma angažirala.

VERA OZEBEK, tajnica predsednika občinske skupščine v Slovenskih Konjicah: Na delovnem mestu tajnice predsednika skupščine sem šele leto in pol. Naš predsednik, inženir Tepej, se v tem času še ni »znesel« name in slabo voljo zna čudovito skriti. Včasih ga komaj vidim, ker je z večnimi sejami zelo zaseden. Velikokrat se njegovo delo ne konča z delovnim časom. Če pa mu kdaj kaj ni prav, me samo opomni na neopravljeno stvar. Res, prijetno je delati.

TATJANA JERAJ, ekonomski tehnik, tajnica v Predsedstvu skupščine občine Mozirje: Pri našem predsedniku občudujem predvsem njegov odnos do ljudi. Mnogo jih je, ki prihajajo direktno k njemu, čeprav bi svojo zadevo lahko uredili na drugem mestu. Slehernega sprejme in prisluhne njegovim problemom. Pri delu je zelo pedanten in dosleden. Sicer pa mislim, da je zelo družaben človek.

nosno popravila mostu. »Me-nili smo«, je povedal Tonček, »da nam premalo plačajo, zato smo štrajkali. To je bil takrat edini štrajk v Sloveniji v času okupacije. Zaradi štrajka in zavlačevanja so nas Italijani osumili sodelovanja s partizani, ki so se že pojavljali. Imel sem spravljeno orožje, ki sem si ga nabral ob razpadu jugoslovanske vojske. Ob napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo, sta prišla k nam, delavcem, dva

žandarja in en karabinjer, da bi aretirali pet naših delavcev. Ni se jim posrečilo: izginili so v gozd in tako je nastala prva partizanska skupina na Ljubljanskem vrhu. S to skupino sem držal stike vse do takrat, ko sem se jim tudi sam pridružil.

10. avgusta 1941 so me končno le našli, hoteli so me aretirati, pa se nisem dal.

MILENKO STRASEK
(nadaljevanje sledi)

Narodni heroj Luka se rad spominja na tiste dni, od katerih so ostali samo spomini in slike.

Iz razprav o socialnem razlikovanju

REGIONALNE RAZLIKE

DANES OBJAVLJAMO RAZPRAVO
ŠTEFANA KOROŠČA

Stefan Korošec

Zelim opozoriti na regionalni aspekt socialnega razlikovanja v našem slovenskem prostoru — to je na tiste razlike, ki se izražajo v relativnem ekonomskem, socialnem in kulturnem zaostajanju posameznih območij v Sloveniji v primeru z drugimi območji. Ta vidik je težko kvantificirati v celoti. Lahko ugotavljamo le posamezne pokazatelje — na primer zaostajanje v osebnih dohodkih, zaostajanje v nacionalnem dohodku po glavi prebivalstva itd., vendar ga je v vsej svoji celovitosti težko prikazati. Regionalne razlike najbolj prizadenejo manj razvita območja v Sloveniji in stara industrijska središča. Še bolj pa je kompleksna situacija tam, kjer se eno prepleta z drugim. To, da nimamo poglobljene ocene o tej razsežnosti socialnega razlikovanja, ne sme preprečiti, da ne bi takoj z družbeno usmerjeno akcijo začeli odstranjevati tudi tista kronična žarišča, ki povzročajo te razlike.

Zakaj pogosto tako poudarjamo na problem starih industrijskih središč? Razlogov je več. Eni koreninijo v preteklosti, drugi se nanašajo na sedanjo problematiko in tretji odpirajo vizijo bodočnosti.

Delovne organizacije v teh središčih so ustvarjale dohodke, s katerim so se gradili novi objekti na drugih območjih v Jugoslaviji. Prav tako so v povojnih letih s svojim izvozom ustvarjale dragocen devizni priliv, ki je omogočil uvoz modernih strojev za te nove objekte. Posledice so jasne. Danes se te delovne organizacije nahajajo v težki ekonomski situaciji. Zaradi zastarele tehnologije in nizke gospodarske učinkovitosti se niso sposobne same hitreje prilagoditi zahtevam tržišča. Jasno je, da so osnovni problemi kapital in kadri, kar je bilo že večkrat povedano. Izoblikovati je treba razvojni koncept z jasno opredeljenimi globalnimi in parcialnimi cilji. Potrebno pa je zasnovati tudi novo strategijo, ki bo temeljila na selektivnem pristopu in bo usmerjena v prestrukturiranje.

V iskanju izhoda iz sedanjih situacij pa naletimo na nove probleme. Prihajamo do spoznanja, da je bodoči razvoj vse bolj tudi odvisen od novih centrov finančne, politične in ekonomske moči. Nimam v mislih urbana središča, temveč gospodarske enote. Popolnoma zgrešeno bi bilo postavljati nove cen-

tre nasproti starim centrom. To bi bilo tudi politično nesprejemljivo.

Problemi so drugače. Na primer — za programe, ki smo jih izdelali in tudi v določeni meri zagotavljajo izhod iz sedanje situacije, ne moremo dobiti podjetja iz starih industrijskih središč kapital oziroma ga dobiva pod manj ugodnimi pogoji. V Sloveniji smo soočeni s pojavi, ki jih v drugih republikah napadamo in kritiziramo (reeksportiranje). Navedel bi primer, kako gre tudi v Sloveniji za pojav svojstvenih oblik odtujevanja viška dela od delovnih kolektivov. Na primer kapital se iz centra finančne in ekonomske moči dobi pod sledečimi pogoji:

a) kontrola nad imputom. Podjetje v starem industrijskem središču lahko dobi kapital pod pogojem, da bo kupovalo ves reprodukcijski material od imetnika kapitala;

b) da bo preko njega izvažalo na tuji trg in prodajalo na domačem trgu;

c) da bo za to podjetje nekdo drugi namensko nabavil izvojni kredit — vendar bo sredstva obračal v skladu z lastnimi hotenji in potrebami, kar pa izredno neugodno vpliva na likvidnost.

Na ta način je kapital plasiran pod trikratnim interesom dajalca — razumljivo je, da v takem primeru tudi proizvajalcu ostane manjša višina dohodka za razširjeno reprodukcijo.

Mislim, da gre tukaj za odtujevanje viška dela in da se danes, ko govorimo o regionalnem vidiku socialnega razlikovanja, postavlja vprašanje, ali bomo pod takimi pogoji sposobni prebiti bariere, ki nas obkrožujejo. Razumljivo je, da so v teh primerih rešitve odvisne od drugih činiteljev.

Drugi problem pa je, kot sem že povedal, v kadrih. Tudi tukaj poskušamo najti določene rešitve, zavedajoč se, da bodo v bodoče veliki centri zanimivejši za strokovne kadre. V Celju smo se tega problema lotili zelo konkretno z ustanovitvijo izpostavljenega rednega oddelka višje ekonomske komercialne šole iz Maribora. Interes študentov je bil izreden. 50 odstotkov vpisnikov je iz Celja, ostali pa so iz Kozjanskega, Zasavskega in od drugod. Tudi pri tem je nekaj specifičnega — da mora redni oddelki višje komercialne šole kljub številnim urgencam pri republiških organih financirati občinska skupščina iz svojih sredstev. To težko razumemo, zlasti še, če upoštevamo dejstvo, da prispevamo cca 1,3 milijarde starih dinarjev več za šolstvo, kot pa nam je vrnjeno. Postavlja se vprašanje, ali gre v tem primeru za nerazumevanje, nezaupanje ali pa za kaj tretjega. Takšno stališče glede financiranja je v nasprotju s proklamiranim policentričnim razvojem v Sloveniji in disperzijo višjih šol, prav tako pa tudi s prakso v Sloveniji ali Jugoslaviji. To, da mora občinska skupščina financirati redni oddelki višjih šol, je vsekakor izjemen primer.

Z nezaupljivostjo sprejemajo Zrečani tujega človeka. Kot da jim vročina strojev in nakoval suši zaupanje do tujca. Ko pa se razgovore, potem ni konca ne kraja. Besede prehitevajo misli, kot kremenčev pesek v čisti Dravinji spodrivajo ena drugo...

Južno pobočje Pohorja z zgornjo Dravinjo, ki ima svoj izvir v vitanskih hribih, je močno hribovito in razrezano po globokih grapah, ki jih poleg Dravinje namakajo njeni številni pritoki. Nad njimi so razložena selišča trdnih pohorskih kmetov — Dobrava, Boharina, Loška gora, Radana vas, Gračič, Skomarje.

V dolini, ko se svet ob Dravinji nekoliko razširi, pa so nastala naselja Zgornje in Spodnje Zreče. To vse skupaj pa je krajevna skupnost Zreče. Družina s Pohorja in pod njim šteje skupaj okoli 2800 članov, ki so danes zaposleni kot svobodni zreški kovači, delavci in kmetje.

NEKOČ

pa so bili tlačani zreških gospodov, katerih mogočni grad Freudenberg na Brinjevi gori še danes, ko je v razvalinah, kaže nekdanjo mogočno podobo. Nastal je leta 1224, v obdobju najmočnejših fevdalnih gospodstev. Po-

leg gradu je še stara božjepotna cerkva.

Glavno bogastvo tukajšnjih prebivalcev je bilo pred vojno les. Tudi mnogo sadja so pridelovali. Samo iz Zgornjih Zreč so pred vojno tovorili tri vagone sadja. Imeli so tudi svoj premogovnik, ki pa je danes že zamrl. Nekoč, ni tako dolgo tega, so ob nakovalih ročno izdelovali poljsko orodje, vse iz enega kosa.

DANES

pa ob najmodernejši tehnologiji izdelajo komplicirane kombinirke v nekaj minutah. Neverjeten razvoj v Kovaški industriji v Zrečah v zadnjih letih je vplival tudi na razvoj kraja samega, ki pa še vedno, tako kot povsod drugje, nima vsega urejenega. O tem in onem, o dobrih in slabih stvareh smo se pogovarjali z dolgoletnim tajnikom krajevne skupnosti, ki pa je kot povodja tukajšnjih pevskih zborov še posebno znan.

VLADO MOHORIC je tako-

le pohvalil in potožil. »Duša našega kraja je prav gotovo Kovaška industrija, ki prinaša v kraj sam tudi napredek. Danes za kruh vsakdanji ni več problem. Tovarna zaposluje od 800 do 900 ljudi, pa veste, kaj je to... Tudi podjetje Komet je uspešno in daje kruh stotim ljudem. Ljudje se zaposlujejo še v obratu Gozdne gospodarstva Konjice in v kmetijski zadruzi. Pomanjkljive pa so obrtne dejavnosti. Sedaj nekaj pripravljajo ljudska tehnika. Radi bi imeli mehanično delavnico in kmetje so že dali določeni prispevek v lesu. Manjka pri nas tudi krojača in čevljarja. Včasih je bilo v Zrečah deset gostiln, danes je ena brez konkurence. Naša samopostrežna trgovina je na neprimernem kraju. Iz Dobrave hodi okoli tisoč ljudi v to trgovino, zato bi bilo nujno zanje zgraditi novo.

Imamo varstveno ustanovo, ki pa še ni polno zasedena in je priključena naši šoli. Težave? Mankja nam direktne telefonske zveze, dotrajana je vodovodna napeljava (prav danes smo spet brez vode) in asfaltirati moramo cesto na Dobravo, kar se bo kmalu zgodilo.

Naša šola je zelo dobra in tudi s podružničnimi šolami je sedaj urejeno, ker hodijo

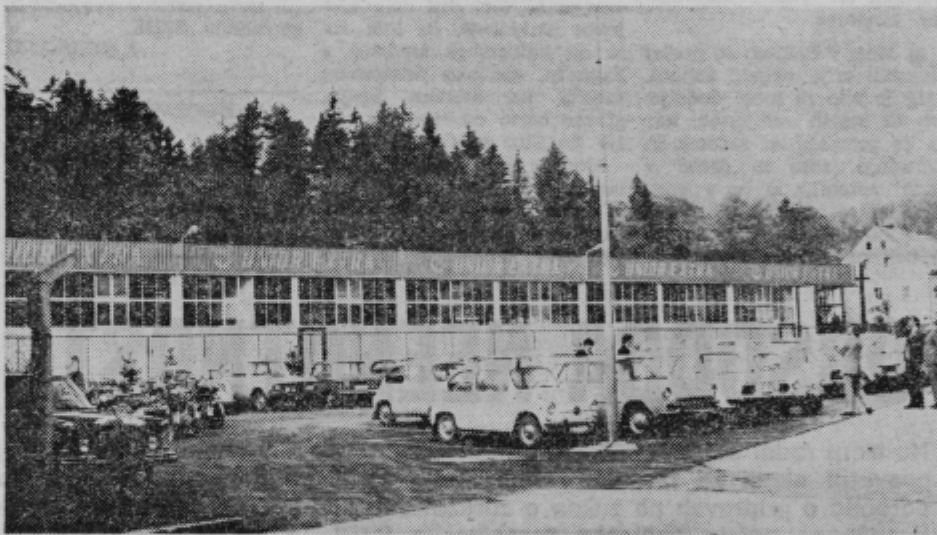
Vlado Mohorič

z našim avtobusom po otroke v Resnik, Skomarje in Gorenje. Ni pa stanovanj za prosvetne delavce in to je danes naša rak rana. Samo dva pedagoga imata stanovanji, drugi pa... ušli nam bodo, če ne bomo kako rešili.

JUTRI

zreških občanov pa bo lepši. Obstaja urbanistični načrt, ki ga je pripravila komisija za načrtovanje in urbanizem, katere predsednik je ing. Marjan Osle. Na njegovo pobudo se je začelo z načrtnim delom na novo podobo kraja. Načrt je velikopotezen in njegova uresničitev bo za zreški kraj, ki nima enotnega jedra nekaj edinstvenega. Če pa bo moški pevski zbor, ki šteje 28 ljudi tako delaven, kot je zdaj, še naprej, se tudi ni bati za prosvetno življenje. Včasih so imeli tudi igre, da, a kaj, ko že ni časa več za utrudljive vaje. Raje gredo v kino, sedijo v avto in odbrizgo v večji kraj. Napredek ruši stare tradicije, življenje v tovarni kuje drugačne ljudi, zazrte v nova hotenja, v nov čas. Vodni mlini in žage v grapah studenčnice čiste Dravinje pa samevajo. Če bi še živel skomarski ljudski pesnik Jurij Vodovnik bi jim zapel visoko donečo hvalnico. Prav tako ljudem tod okrog — jeklenim v govoric, mehkim po duši, Kladiva sedanjosti kujejo nove ljudi.

ZDENKA STOPAR

Nova hala UNION EXTRA v Zrečah

PLAN DO 1975

Razprava o osnovnih ciljih in predpostavkah družbenega plana razvoja celjske občine za obdobje 1971. do 1975. leta, ki jo je začela občinska skupščina, v teh dneh poteka tudi v drugih družbenih središčih.

Ze občinska razprava je bila zelo konkretna, četudi se ni izgubljala v podrobnostih. Opozorila pa je, da kaže ob izredno optimističnih napovedih natančno označiti tudi finančno bilanco, saj bi se sicer lahko zgodilo, da bi postal še tako utemeljen program le načrt želja. Takšna bilanca je nujna tudi zaradi tistih, ki se ukvarjajo z zbiranjem ali sodelovanjem denarnih sredstev.

Osnutek srednjeročnega programa razvoja celjske občine do 1975. leta pa postaja zdaj predmet konkretnih razprav tudi v delovnih kolektivih, v krajevnih skupnostih, strokovnih organizacijah, v družbenopolitičnih forumih itd. Osnovna izhodišča programa naj bi sprejeli že do konca letošnjega leta. Izredna škoda bi bila, če o njem ne bi spregovorili tudi v strokovnih društvih — v društvu ekonomistov, inženirjev in tehnikov in drugod.

moj idol

Alojz Kos

Učenci rudarske poklicne šole, jutrišnji kvalificirani rudarji, se v Velenju pripravljajo na svoj težak poklic, s knjigo v roki, v predavalnicah in v rudarskih oknih v urah praktičnega dela. Po mnenju mnogih naj bi bili rudarji roboti, kleni in predvsem realni ljudje. Toda to je zmota, kar zadeva robatot. Tudi mladi rudarji vedo, kaj pomeni beseda idol in jih tudi imajo. Tudi po več kot bodoči intelektualci,

ALOJZ KOS, 17 letni učenec tretjega letnika, doma iz Kranja, je naprej izbral literarnega junaka Tarzana, zaradi njegove moči, toda takoj je preskočil v stvarnost in se odločil za Mira Cerarja, zaradi njegove vztrajnosti, športnih kvalit. Med

Andrej Lužnik

pisatelj mu je najbližji Franček Bevk, med politiki predsednik Tito, a med pevci Ivica Serfeti. Od žena, kar je bilo posebno vprašanje za fante, je Alojzu najbolj pri srcu predsednikova žena Jovanka, ker ji gotovo ni lahko odpovedovati se mirnemu življenju.

ANDREJ LUŽNIK, 19 letni učenec drugega letnika iz Idrije si pod idol predstavlja vzornika. Ne samo, kakšen je, marveč tudi, kaj v svojem delu sporoča soljudem. Tudi on je izbral Mira Cerarja med športniki. Veliko da na osebnost Gunarja Jarringa, ki se tako vztrajno trudi za mir na bližnjem vzhodu. Bojan Adamič mu je všeč kot komunist, ki je kljub letom človek mladih, med mojstri besed pa daje prednost Jacku

Rifet Mrkanović

Londonu in Prešernu. In med ženami. Navdušuje se nad osebnostjo španske revolucionarke Dolores Ibarurri.

RIFET MRKANOVIC, 17 letni učenec drugega letnika iz Doboja daje veliko prednost pred vsemi predsedniku Titu, ki poleg poguma izpričuje tudi modrost, saj tako uspešno in brez zmote vodi naše narode.

Med športniki zanj predstavlja Vera Nikolić primer vztrajnosti. Zlasti ga navdušuje, da je poraz v Mehiki ni podrl. Všeč mu je močnost Johna Waynea in pisana beseda, kdo bi bil presenečen, Nobelovca Iva Andrića. In ženske? Brez pomisleka daje prednost Valentinji Terješkovi, čeprav je za njo našel še celo vrsto imen.

„VELIKO HOČEMO SAMI“

Tako je v najinem razgovoru večkrat poudaril Darko Bizjak, sekretar komiteja občinske konference ZKS v Šmarju pri Jelšah. Čeprav sva najprej razčlenjevala celotno usodo Kozjanskega in obljub, ki so bile dane temu otoku prevelike revščine in nejasnih perspektiv, sva se končno ustavila le ob šmarski občini. Tudi zato, ker sva imela v ušesih še vedno razpravo o socialnih razlikah v slovenski državni skupnosti. In morda zato, da preveriva, ali je nerazvito šmarsko območje že napravilo kakšne korake, dva naprej... Ali bolje — da ugotoviva, ali so obeti za prihodnje leto kaj bolj razveseljivi...

Na nedavni konferenci ZKS o socialnem razlikovanju je bil močno poudarjen tudi regionalni vidik socialnega razlikovanja. Za območje nerazvitega Kozjanskega in šmarske občine je ta ugotovitev pomembna zlasti sedaj, ko iščete nove možnosti za hitrejšo uresničevanje nekaterih znanih načrtov. Označite, prosim, položaj in problematiko v občini in povejte, kakšno vlogo naj bi pri reševanju nerazvitosti odigrala širša družbena skupnost?

D. Bizjak: Trdim, da predstavljajo problem regionalnega socialnega razlikovanja oziroma nerazvitosti širši, celovit družben problem. Poglejte kar v našo občino — neizkoriščena bogastva, možnosti razvoja, pripravljenost ljudi. Namesto da prejemo republiško dotacijo, ki bo čez nekaj let porasla na več kot pet milijard, bi radi sami ustvarjali. Bi bili radi finančno aktivni. Ne veste, kako hud je občutek, če veš, da si dotiran, da si pravzaprav nemočen. Zato se na vseh koncih borimo za tisto, na čemer bomo lahko gradili.

Načrte imamo, čeprav slika ni ugodna. 10.000 ljudi v Šmarju živi iz rok v usta. 42.000 ha zemlje ne prinese toliko, da bi z njimi pokrili osnovne socialne dativje. Sedaj imamo 52 odstotkov kmečkega prebivalstva. Obnoviti

in modernizirati moramo 1500 kmetij. Radi bi odprli novih 1500 delovnih mest — v Rogaški Slatini, v Šmarju in v Kozjem. Računamo, da bi v občini živelo čez deset let še okrog 23 odstotkov kmečkega prebivalstva. Toda z mnogo večjimi dohodki od kmetij kot danes. Skratka — pot je nakazana. Vemo, kaj hočemo.

Kaj predstavlja bistveno značilnost razvojnih načrtov šmarskega območja? Kolikšne so možnosti, da načrte uresničite?

D. Bizjak: Razvoj gradimo na modernizaciji kmetijstva in na industriji, pa v novih dislociranih obratih. S tem, seveda, da čez dve leti zgradimo cesto do Bistrice ob Sotli in do leta 1975 čez Kozje do Planine. V treh letih potrebujemo 1,5 milijarde (stare) za modernizacijo kmetijstva. Te kredite pričakujemo od republike. Za razvoj industrije pa potrebujemo 15 milijard. Pri tem moram povedati, da v mnogih delovnih organizacijah našega območja obstaja interes za dislokatorne obrate. Tudi sredstva bi vložile v nove obrate. Sedaj ima besedo Ljubljanska banka. Mi sredstev nimamo in smo tudi predlagali drugačne, ugodnejše pogoje za kredite. Perspektive so torej takšne, da nam moralna podpora ne pomeni ničesar več. Pa

še nekaj — če kdo meni, da naši razvojni programi niso dovolj strokovno pretehtani, potem radi sprejememo pomoč. Ali ni tudi takšna pomoč s strani raznih republičnih institucij zelo dragocena?

Kako pa občani ocenjujejo ta svoj položaj? Kakšno je njihovo razpoloženje, njihova pripravljenost, da se tudi sami izkopljejo iz te situacije?

D. Bizjak: Razpoloženje med ljudmi je kritično. Obupno je živeti v brezperspektivnosti, pravijo. ZK v Kozjanskem je bila nekdaj med najaktivnejšimi. Sedaj — ljudje ne verjamejo več. Izmučeni so. Toda ob vsem tem opažamo izredno voljo, energijo, da sami spreminjajo stvari. Samoprispevke imajo v Rogatcu, v Kozjem, v Pristavi. V Zibiki so šli nekateri kmetje tako daleč, da so prodali živino in prispevali svoj delež — za vodo. Tudi pripravljenost gospodarstva za skupne akcije je izredna — lanj je dalo 270 milijonov za cesto do Podčetrka. Prav zaradi te samoiniciative so naše zahteve toliko bolj upravičene.

Kakšna pa je politična aktivnost ZK v občini?

D. Bizjak: Morda se res vsi skupaj preveč ukvarjamo z nerazvitostjo in z na-

Darko Bizjak

črti, da izboljšamo življenje in standard našega območja. Toda to je naša glavna naloga. Več pa bomo morali politično delati v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih, še posebej glede na ustavna dopolnila. Mnogo nalog imajo v posameznih krajih — v Šmarju pripravljamo samoprispevek za kulturni dom, v Rogaški Slatini bodo reševali komunalne probleme, urediti in zgraditi pa namestijo tudi športne objekte. V Kozjem so dobili telovadnico in s tem tudi večje možnosti za boljše delo mladine.

V teh dneh se sestajajo osnovne organizacije ZK na letnih konferencah. Komunisti v Podčetrku, Rogatcu, Pristavi, Bistrici ob Sotli, Rogaški Slatini, v steklarski šoli in drugod so se že sestali. To je spet priložnost, da se pogovorimo o naših načrtih, da združimo naša prizadevanja in da preverjamo, kaj dosegamo, kaj uresničujemo in kaj nas še čaka. Upamo, da v realizaciji načrtov ne bomo osamljeni.

J. V.

pisma bralcev

ČESTITAM

Dovolite mi, prosim, da vam tudi jaz iskreno čestitam ob srebrnem jubileju. Želim, da tehnik še naprej tako pestro urejate. Še posebno čestitam novinarki Zdenki Stojparjevi za odlično napisano reportažo o Ivanu Svarcu.

VIKTOR KOJC, Šoštanj

PRIPRAVE IN SILVESTROVO

Ali bi lahko v prihodnjih številkah Novega tednika navedli gostišča, ki bodo še posebej slovesno proslavljala prehod iz starega v novo leto? Saj ljudje mnogokrat zaradi pomanjkanja informacij ostanejo doma. Navedite tudi lokale in planinske domove zunaj Celja.

ZDENKA GODICELJ, Laška vas, Store

ODGOVOR: Bomo, kolikor se bo dalo.

PROSIMO DUHOVNIKE

Leta 1968 so se duhovniki cerkve Sv. Jožefa v Celju prvič omislili, da bi bilo dobro pred božičem ali po novem letu obiskati ljudi po hišah oziroma stanovanjih. Duhovnik blagoslovi stanovanje, potem tudi vprašuje, koliko so stari člani družine itd. Ko je to končano, mu da stanovalec tiščaka ali dva na roko. To je bilo tri leta. Obiščejo vse hiše oziroma stanovanja na Aljaževem hribu, Selce, Podgorje, vse ulice bivšega Čreta in Zavodne ter vse, kar spada pod njihov rajon. V teh krajih pa so navadni delavci z nepreskrbljenimi otroki, upokojeanci z majhno pokojnino, revne vdove itd. Težko komaj živijo, ker ni kmetij in vse kupujejo. Vsak se boji meseca decembra in januarja, ker sta ta dva meseca najhujša in je ogromno izdatkov. Pa prav sedaj bodo duhovniki blagoslovljali naša stanovanja. Človek, ki je v stiski za denar, naj da gospodu tiščaka. Saj ne prosijo in rečejo, da ni treba, ampak vsak ve, da pridejo v hišo le zato, da dobijo denar. Ako stanovalec ni doma, ali se je zaklenil, pa si gospod zapiše hišno številko in pride drugič. Tako jim človek nikakor ne uide.

Pa duhovniki vendar dobro zaslužijo. Dobijo lep denar od krstov, porok, sv. maš in pogrebov in tudi ceno dvigajo. Po cerkvi tudi redno pobirajo denar. Sedaj so tri leta zaporedoma blagoslovili vsako stanovanje in četrtič bi ne bilo potrebno. Mi duhovnike spoštujemo, jih cenimo, a jim ne moremo dajati denarja, saj ga sami potrebujemo. Prosimo, da bi duhovniki to razumeli.

Jure Podgoršek, Kočvarjeva 18, Celje
Anton Čebin, Kotnikova 6, Celje

ODMEV

V Novem tedniku št. 47 z dne 9. decembra 1971 ste objavili prispevek z naslovom Sentjur: javna radijska oddaja. Opozorila bi vas na dve napaki: New Swing Quarter v Sentjurju ni prvič nastopil s pevko Tatjano. Z njimi je zapela že na koncertu narodnozabavnih melodij v Zalcu 21. novembra 1971. O tem koncertu je bilo v tednik dne 23. novembra poslano poročilo, vendar ni bilo objavljeno.

Poleg tega pa v Sentjurju ni nastopil ansambel Ivana Terglava, ampak ansambel Borisa Terglava s kvartetom Vasovalci. Nevenka Matelič, Slandrov trg 8a, Zalec

KJE SO ZASTAVE

Ali občani Sentjurja in bližnje okolice res niso dobri občani? Letos za dan republike dve tretjini občanov ni imelo razobešenih državnih in slovenskih zastav. Takrat pa, ko jih razobesijo, jih je pa ena tretjina obrnjenih narobe. Res smo nekoliko malomarni. Zaveden Sentjurčan

ŽELJE

Želim vam srečno novo leto in da bi enkrat objavili povest Danes celjski grofje in nikdar več. Za tednik pa velja — dobro blago se samo hvali.

Betka Kregar, Muzejski trg 6, Celje

PROSIM POJASNILO

V številki 45 z dne 18. 11. 1971 pišete v članku Naši znanci o Jordanu med drugim tudi tole: »... V muzejski sobi mu na steni visi originalna slika—portret Josipa Stritarja, ki ga je naslikal Sterlé. Stritar se je sam podpisal 2. januarja 1924. leta...«

Ker je Stritar umrl 1. 1923, si tega ne morem razlagati. Pa menda ni Jordana »hodil strašiti«, kot so včasih rekli. Jaz že ne verjamem.

Janko Jež, Zabukovica 15, Griže pri Celju

SEM PROTI

Ze dolgo berem Novi tednik in ga vsega preberem, le stolpec Med štirimi očmi se mi zdi brez pomena. To ne spada v javnost. Če je kdo tako radoveden, naj gre k zdravniku, pa mu bo ta res svetoval med štirimi očmi. Zakaj bi tednik tekmoval s praznimi revijami?

Jože Perčič, Planina

MLADI BRALCI

Razpisujemo nov nagradni natečaj. Tema: Zelja ob polnoči...

Seveda mislimo na novoletno razpoloženje in upanja, ki nas bodo prevečala ob slovesu od dobre, starega leta. Prispevke, ki ne smejo biti daljši od dveh strani, pošljite na uredništvo Novega tednika v Celju, do četrta, 23. decembra 1971.

Uredništvo

ZDENKO ROTER

SOCIALISTIČNA DRUŽBA IN RELIGIJA

(5)

Tako je partizansko gibanje poleg oboroženega gibanja hkrati tudi zgodovinski primer tistega in takšnega sodelovanja, o katerem se komunisti nedvomno izrekli na ustanovnem kongresu leta 1937 in ga v pratičnem življenju tudi izpričali. In prav na to je mislil Tito, ko je ob neki priložnosti dejal:

»Med bojem nam je bila seveda stalno pred očmi vodilna misel, da ima vprašanje religije neovrgljiv pomen za naše ljudstvo in da tega vprašanja kakor tudi vprašanja cerkve in njegovih odnosov do države ni mogoče urediti z dekretom, ker so take odločitve vedno doživele neuspeh in škodile skupnosti, obči ljudski stvari.«

To, da so se slovenski verni ljudje med osvobodilno vojno tako množično odzvali pozivu Komunistične partije k uporabi in k družbeni revoluciji, pa ne priča o tem, da so religiozni ljudje lahko tudi bojovníki za boljši svet že tukaj, na tem svetu in da niso ljudje, ki le kleče molijo in mislijo na drugi svet, kakor to zatrjuje sovjetski ideolog Iljičev, marveč priča še o nečem drugem. Slovenski verniki so se za sodelovanje s komunisti odločali tudi v času, ko so cerkvene avtoritete na Slovenskem zahtevale prav obratno. Res je, da so na Primorskem slovenski duhovniki množično so-

delovali s partizani, res je, da so nemški nacisti izgnali iz Stajerske skoraj vse duhovnike, res pa je tudi, da so v ožji Sloveniji, razen nekaterih izjem, duhovniki s škofom vred množično sodelovali z okupatorjem na različne načine. Mnogo primerov bi lahko navedli v prilogi temu. Kot primer samo tale nastop ljubljanskega škofa Rožmana oktobra 1942 ob pogrebu bivšega slovenskega bana Natlačenca, ki ga je ustrelni organ OF zaradi sodelovanja z okupatorji in organiziranja bele garde obsodil na smrt. Rožman je dejal:

»Združite se vsi, ki verujete v Boga ter sebi in potomcem želite življenje. Lepše in boljše, kakor ga ponuja brezbožni komunizem; združite se in prepričite, da tisti, ki so z vami sicer iste krvi, a s tujo blodno miselnostjo zaslepljeni ne bodo mogli več pokončavati najplemenitejših bratov in sestr«. Ta Rožmanov poziv ne pomeni le prepoved sodelovanja v partizanskem gibanju, marveč tudi poziv k oboroženi protirevoluciji, k tim beli gardi, k vojaškim oddelkom, ki so potem skupno z okupatorji skušali vojaško uničiti partizansko gibanje.

Ta primer, ki je le eden, nam potrjuje drugi pomen sodelovanja slovenskih verni-

kov v osvobodilnem gibanju. Odločali so se za to vskub nasprotnemu pritisku cerkve avtoritet in to daje tej odločitvi še poseben pomen.

O čem nam torej govori naša zgodovinska izkušnja? Govori nam predvsem o tem, da ne obstajajo samo teoretične možnosti za plodno sodelovanje vseh ljudi, brez ozira na svetovni nazor, ateistov in teistov, vernih in nevernih, marveč da imamo iz najtežjih dni naše narodne zgodovine čudoviti dokaz o življenjski nujnosti in uresničljivosti tega sodelovanja v delu za boljši svet in boljše življenje. Noben pritisk ali avtoriteta tega ne more prepričati, če to ljudje hočejo.

Komentar, v katerem sem pisal o »naši zgodovinski izkušnji«, smo zaključili takole:

Ne obstajajo samo teoretične možnosti za plodno sodelovanje vseh ljudi, brez ozira na svetovni nazor, ateistov in teistov, vernih in nevernih. Iz najtežjih dni naše narodne zgodovine, med drugo svetovno vojno, imamo neovrgljiv dokaz o življenjski nujnosti in uresničljivosti tega sodelovanja v delu za boljši svet in boljše življenje. In končali smo s stavkom; noben pritisk ali avtoriteta tega ne moreta prepričati, če ljudje to hočejo.

Temu sestavku sem dal na-

(Nadaljevanje sledi)

JAZ, VOJAK, OBLJUBLJAM...

Biti vojak pomeni ločitev od doma ter vseh, ki jih poznaš. Toda kot vojak imaš drugi dom, druge starše in spoznaš nove prijatelje, resnične prijatelje, katerih ne pozabiš nikoli. Mnogim pomeni vojska veliko spremembo v življenju. In kaj pomeni še občutek ponosa, da braniš svoje in svojo domovino? Največ!

»Mirrrrino! Na desno, ravno! Poravnaj vrste!«
»Nabi kapu, ne tako, malo nazaj.«

Povelja in navsoti na čvoršču Slandrove vojašnice v Celju. Major Slavko ŽELJEZIC nama je dejal:

»Nova vojska vadi. To je začetek njihovega pouka. Nekaterim še ne gre najbolje, no, pa se bodo že navadili.«

Zardeli obrazi pod kapami, razgreta telesa pod težkimi vojaškimi plašči in še nekoliko negotove oči, ki strmiijo v poveljujočega. Bili so fantje, ki so šele pred nekaj dnevi prišli v vojašnico, sle-

čimdalj gledaš televizijski program. Skratka, postali bodo stara vojska.

Pogovor z osmimi od »stare vojske« je potoval pristočno in večkrat v smehu.

Boro NESKOVIČ, 19 let, iz Šida: »Ni mi preveč prijetno, ker, odkrito povedano, nisem navajen na disciplino. Rad bi bil večkrat v mestu.«

Razumljivo je, da si to že li vsakdo med njimi. Tako manj občutijo, da so daleč od doma, od svojih bližnjih. Mnogi imajo doma dekleta.

Bratislav JOVIČ, 20 let, iz Crnatova: »Vse je v redu v vojski, samo civil pač nisi.

»Prvi koraki« vojaškega življenja

Ni ga bilo od teh osmin, ki ne bi povedal, kaj vse so čuli od prijateljev in znancev o strašni disciplini, zafrkanciji in podobnem. Danes vsi trdijo, da ni ne prvega

Martin JOZEF, 21, iz Novoga mesta: »Moram reči, da sem se psihično pripravil na JLA. Menil sem, da bo težje. Pa ni tako. Včasih je prijetno.«

Ivan ATELESEK, 26, iz Ljubnega ob Savinji: »Če bi bil merodajen, ne bi pustil, da služijo vojsko na stara leta. To moraš opraviti pred študijem ali v nekaj etapah med njim.«

Res, strejšim, tistim pri 27 letih, je nekoliko težje kot mladim pri dvajsetih. Običajno drugi kličejo prve »stari«, kar pa ni najbolj prijetno.

Miloslav TRIFUNOVIČ, 19, iz Zlata: »Čim starejši postajaš kot vojak, temveč ugodnosti je. Največja je seveda odhod v mesto.«

Tuna KADRIJEVIČ, 19, iz Janjeva: »Menim, da ljudje preveč govore. V vojski je mnogokrat prav lepo.«

Odkorakali so. Vzravnan in nasmejan. Ponosni. Povezani med seboj in z ljudmi v mestu, s civilisti. Čez nekaj dni bodo praznovali.

Srečno!

Tekst: M. SENICAR
Foto: D. MEDVED

Od leve: Neskočič, Bratislav Jovič, Tadija Markić, Savo Simić.

Od leve: Martin Jožef, Ivan Aklšek, Miloslav Trifunović, Tuna Kadrijevič

kli civilni suknjič in si prvič v življenju nadeli vojaško suknjo. Samo še nekaj dni in podali bodo svečano zaobljubo.

»Jaz, vojak... svečano obljubljam...«

Čez mesec dni bodo v vojašnici že tako kot doma. Poznali bodo vsak kotiček, vedeli bodo, v katerem izmed izredno sodobnih kabinetov je najprijetnejše, kako se izmuzneš skritemu očesu starešin, kako lahko zvečer

Hrana je dobra. Najbolj vesel pa sem obiska.»

Le redki so, ki se pritožujejo nad hrano. Res, da je še vedno največ »akupusa i pasulja«, toda obroki so okusni, izdatni in v neomejenih količinah.

Tadija MARKIČ, 20 let, iz Livna: »Preden grem v vojsko, vsi pretiravajo, kako je hudo, pa ni tako. Samo strahijo te. Prvi meseci so res najtežji, potem pa gre. Več sva bode imaš.«

ne drugega. In tega so se najbolj bali. Nasprotno! Mnogi pravijo, da je naša armija tista, ki fante prevzgoji, zresnijo se, spreminijo se, postanejo drugačni, ko slečejo vojaško obleko.

Savo SIMIČ, 24, iz Stanišičev: »Vesel sem, ker sem lahko spoznal Slovenijo in ljudi. Neverjetno so prijazni do vojakov. Posebej v okolici Celja.«

Tudi to je splošna ugotovitev. Le za dekleta ne velja.

JOŽE
NOVAK

Ce v Konjicah povprašate za »tistega upokojenega profesorja, ki veliko potuje«, ga ni človeka, ki ne bi vedel za profesorja Jožeta Novaka. Komaj se je letos oktobra meseca vrnil z dolgega potovanja z ladja Liburnijo po Sre-

dozemskem morju, že kuje nove načrte za nova potovanja in je v mislih že tam. Kjerkoli, samo, da bo nekaj novega, lepega.

Potovanja strast mu je v krvi in nanj so prav gotovo mislile rojnice, ko so ga polagale v zibelko v Devinu, od koder je kmalu z materjo potoval v Jugoslavijo. Res kot begunec, a potoval je le. Ustavila sta se v Sentjurju, kasneje v Ločah in tako je postal od nog do glave pristen Stajerec. Vzljudil je to ljudstvo in z njim živi 50 let. Ze od mladih nog pa so mu bili največji hobiji zemljevidi, in če je bilo le mogoče, je sledil njihovim kašipotom.

Ko je študiral kemijo na zagrebški univerzi, si ni mislil, da se bo toliko časa posvetil prosvetnemu delu. Služboval je v Lendavi, Ormožu in Slovenskih Konjicah, kjer živi še danes kot upokojeni profesor, še vedno zavzet za mnoge probleme mladine. Kdo bi našteval vse

funkcije, ki jih je poleg ravnateljstva na konjski soli opravljal! Predavatelj na Delavski univerzi, predsednik sindikata prosvetnih delavcev, predsednik... še in še, dokler ni z dušo in telesom ostal še pri Turistični zvezi, kjer opravlja v slovenskem merilu mnogo funkcij. Najtesneje sodeluje s Putnikom, kjer je »duhovni vodja« vseh večjih, zlasti pa novih potovanj. Bogato zakladnico je profesor Novak prinesel s svojih večnih romanj. Preko dva tisoč diapozitivov in z njimi razveseljuje ob večerih poslušalce širom Slovenije. Kdo se lahko pohvali s takim delovnim naslovom predavanja: »Od Narvika do Gibraltara ter še in še!

Samo lani je bil v 17 državah in Evropo pozna po dolgem in počez. Ustraši pa se niti ne avtomobilskih voženj in 12 milijonskih mest je prekrizal mimogrede, kar tako, z levo roko. Pozna vsak koti-

19. DECEMBER

DA

ZA SAMOPRISPEVEK
V ZALCU, SENTJURJU,
RADEČAH
IN HRASTNIKU

obrazi

ček Pariza, Rima, Benetk, pa kdo bi vse našteval. Druščino na potovanjih mu dela mali pingvinček, ki ga je prinesel z Narvika. Modro pokimava, ko mu profesor Novak razlaga podobe kraja. V Afriko in Malo Azijo ga ni vzel s seboj, ker tja ni potoval z avtom. Pa pravi, da ga je pogrešal.

Nemirna Novakova narava še vedno snuje in starosti ne pustit blizu. Daleč stran jo odganja, in načrti za domači turizem — za žičko kartuzijo, za rekreacijski center na Rogli — tega ne dopušte. Svetovni popotnik preživi vsak dan med knjigami, ki jim je ostal zvest sve življenje, kajti njegovo življenjsko vodilo je Solonov izrek — staram se učec.

ZDENKA STOPAR

Zaradi obilice aktualnega gradiva bomo z intervjuji spet nadaljevali v prihodnji številki.

Uredništvo

ZA VRTCE IN ŠOLE

Tudi Celje se je dokončno odločilo, da pripravi referendum o samoprispevku za šolstvo in otroško varstvo. Na zadnji seji akcijskega odbora za samoprispevek so že razpravljali tudi o programu izgradenj objektov za otroško varstvo. Akcijski program temeljne skupnosti otroškega varstva predvideva, da bi v letih 1971-1975 zgradili štiri vzgojnovarstvene ustanove.

Na Hudinji jo že gradijo, in sicer za 138 predšolskih otrok in za 24 otrok v starosti od treh mesecev do dveh let.

Na Otoku III bi jo zgradili za enake kapacitete, v Storah za 100 predšolskih otrok od 2. do 6. leta, na Ostrožnem pa spet za 138 predšolskih otrok od 2. do 6. leta in 24 otrok v starosti do dveh let.

Predvideno je, da bo že v tem tednu sprejet program izgradenj tudi za osnovnošolske objekte. Investicijske potrebe za področje šolstva otroškega varstva, telesne kulture, zdravstva in kulture so takšne, da jih z rednimi oblikami financiranja nikakor ne bi zmogli. Samoprispevek za šolstvo in otroško varstvo bi pomenil ne le 1,5 izmenski pouk v osnovnih šolah in večji odstotek otrok, ki bodo zajeti v otroško varstvo, ampak bi tudi omogočili rešitev drugih problemov na področju družbenih dejavnosti.

Referendum za samoprispevek naj bi bil 6. februarja. O delu akcijskega odbora za samoprispevek bomo stalno poročali v Novem tedniku in v radiu Celje.

KJE ZA SILVESTROVO?

Mnoge bo zanimalo, kaj pripravijo naše turistične agencije za Silvestrovo. Najširšo mrežo silvestrovanj je pripravilo avtoristično podjetje IZLETNIK, celjska turistična zveza pa je pripravila nekaj silvestrskih aranžmajev v obliki celjskega območja. Za novo leto turistično in ogleševalno društvo ni organiziralo nobene prireditve, ker bo valčkov večer kmalu po novem letu in so že sredi priprav zanj.

Pa poglejmo, kje bomo za novo leto brusili pete; kajti smučali bomo v domačih krajih bolj malo, ker so gorske kapacitete že zasedene. Za Novo leto se ne bomo smučali na Golteh oziroma užívali gostoljubje hotela. Zaseden je že tudi planinski dom v Logarski dolini in prav tako že tudi Celjska koča.

V Celju se bomo za Silvestrovo lahko vrteli v hotelu Evropa in hotelu Merx ter v gostišču na Starem gradu. Hotel Celela pa je pripravil dvodnevni aranžma s silvestrovanjem.

Ce že ne bomo mogli več sil-

vestrovati na Golteh, pa bomo lahko zapravljali denar v hotelu Turist v Mozirju in v istoimenskem hotelu v Gornjem gradu. Prav tako v Ljubnem ter v hotelu Paka v Velenju. Zdravilišče Dobrna je pripravilo trodnevni aranžma s kopanjem, niso pa zastajali v Rogaske slatini, kjer je na razpolago še dovolj prostih mest. Silvestrovanje je pripravilo tudi zdravilišče Cateške toplice.

Ce pa se želimo popeljati proti morju, se za silvestrovanje lahko ustavimo v Portorožu, Piranu in Poreču. Tu je Izletnik v dogovoru z najboljšimi hoteli pripravil ugodne aranžmaje in v primerjavi z drugimi ne predrage. Skoraj za isto ceno se bomo vrteli v Velenju kot v Piranu v Puntali ali pa v Portorožu v Rivieri za ceno 400 ND.

Izredno pa so vabljivi aranžmaji, ki jih je pripravil Izletnik v dogovoru s tujimi turističnimi agencijami. Silvestrovat bomo lahko odleteli v Grčijo, z avtobusi pa v Lechtenstein, Rumini, Budimpešto, Dunaj in v domovino Šveica.

Z. S.

POSLUŠATE JIH NAJRAJE

Pozdravljeni! Prazniki so za nami in verjetno ste vsi veselo praznovali, saj se je nabralo dosti manj kuponov kot običajno. Le petindvajset dopisnic je bilo in komaj je bilo dovolj, da smo sestavili lestvico. Prepričani smo, da bo drugi boljše!

Pa poglejmo lestvico: t. t. pr. t. Izvajalec Naslov
1 (4) GEORGE HARRISON BANGLA DESH
2 (5) OTO PESTNER
30 LET
3 (7) SLADE
GET DOWN AND GET WITH IT
4 (2) MIDDLE OF THE ROAD — TWEEDLE DEE, TWEEDLE DUM

5 (8) T. REX — GET IT ON
6 (1) OTO PESTNER — GDE SI LJUBAVI
7 (—) JANIS JOPLIN — MOVE OVER
8 (9) JIMMY HENDRIX — FREEDOM
9 (3) PRO ARTE — LOLA
10 (—) DEEO PURPLE — SPEED KING

Taka je torej lestvica, ki bo na sporedu v soboto, 18. decembra ob 17.30 uri.

Poglejmo še, kdo bo tokrat tako srecen, da bo dobil v dar ploščo Tehnomercatorja. To je STEFI FAJS, UNISE 11, 63232 PONTKVA. Iskrene čestitke!

KUPON ŠT. 4

Poslušate jih najraje

Naslov popevke in izvajalca:

Naslov velike plošče:

Ime, priimek in natančen naslov pošiljalca:

Čaka vas gramofonska plošča, nagrada TEHNOMERCATOR, Celje

Eliotov „Umor“ v Celovcu

Zapis ob drugem gostovanju SLG iz Celja pri zamejskih Slovencih na Koroškem

Drama Thomasa S. Eliota »Umor v katedrali« je drugo gledališko delo, s katerim so člani SLG iz Celja pred dnevi gostovali med zamejskimi Slovenci na Koroškem. Skoraj natanko pred letom dni so bili prvič v gosteh z »Veroniko Deseniško« ter se tako uvrstili med še vedno prerredke tkalce kulturnih vezi med matično domovino ter tolikanj ogroženim delom slovenskega naroda onstran severne meje.

Gostovanje Celjanov visoko presega le posredovanje kulturne dobrine, pomeni nelzmerno več. Za naše brate in sestre onstran meje so takšni dogodki prazniki, ob kakršnih se krepi njihova moč v boju za narodnostni obstoj.

Koroški pobudniki za ponoven obisk celjskih gledališčnikov so sami izbrali Eliotovo zgodovinsko dramo, ki je med doslej naštudiranih oderskimi deli iz pro-

grama SLG bržčas za gostovanje med zamejskimi Slovenci najbolj privlačno. Vendar pa je ansambel na tihem le kijuvala skrb, kako bo ta zahteven gledališki tekst sprejemljiv za izredno heterogeno občinstvo, katerega večji del svoje jezikovno bogastvo zbira pod najtežjimi okoliščinami. Pa je bila skrb skorajda odveč. Največje presenečenje je uprizorilo občinstvo samo, ki je poleg osemstotih sedežev napolnilo tudi vsa stojišča.

Kakšno presenečenje? Avditorij je naravnost pohlepnost srkal vase besede, ki so vrele s prizorišča, zadrževal je lasten dih, da bi ne motil ušesa. To je na eni strani dokaz, da Slovenci pod najbolj raznolikimi potujočvalnimi pritiski ohranijo mnogo višjo jezikovno zkladnico kot tvegamo pričakovati, da pa hkrati iz njihove sredine raste tudi številni rod intelektualcev, ki so ob vseh ideoloških razlikah predvsem Slovenci. Eliotovo delo terja prav gotovo skrajno intenzivnost miselne in čustvene poglobljenosti med poslušalci. Občinstvo »Umora v katedrali« je predvsem poslušalska. Bržčas tudi v Angliji sami. Med odmorom je dijak slovenske gimnazije takole dal:

— Delo sili ujeti sleherno besedo na odru, zato me je motil vsak premik na odru, vsak obrat od avditorija, vsaka utišana interpretacija. Gledal sem naše ljudi, oropane tudi osnovne šole v materinščini, in sem neizrečeno vesel, da niso bili dosti na slabšem kot jaz.

Stara gospa, ki je pri predstavi spremljala vnuka, je izrazila obžalovanje, da

ne more slediti tej visoki knjižni slovenščini, saj kot Nemka zmore le skromno besedišče iz stikov s svojimi slovenskimi sorodniki.

Veliko je vredno spoznanje dijaka, da njegovi rojaki zmorejo tudi tak trd oreh. Veliko pa je vredno tudi spoznanje nemške sorodnice, da je jezik »vindišarjeva« enakovreden jezikom vseh kulturnih ljudstev, tudi nemškemu, ki mu pripisujejo superiornost v izražanju najbolj zapletenih filozofskih metafor.

Po predstavi sem bil neho-te priča še enemu »odkritju«. Nemško govoreče dekle je pred »Stadttheatrom« vprašalo, kaj je bilo sredi popoldneva v gledališču, pred katerim se tare ljudi. Ko je zvedela, da gostuje slovensko gledališče, je presenečeno odkrivala novo spoznanje:

»Potlej so morali biti v dvorani ljudje, ki slovensko tudi razumejo?«

In še nekaj je Eliotovo delo približalo srcem koroških Slovencev. To je po predstavi v zdravici na večerji v Tinjah izluščil direktor SLG Bojan Stih. Rekel je, da je Thomasova žrtev simbol upanja, simbol smiselnega žrtvovanja. In kdo bolj izpričuje takšno smiselno žrtvovanje, takšno nelzmerno upanje kot ravno naši zamejski Slovenci?

Enakih misli je bil tudi g. Lovro Kaselj, ki se je v imenu katoliške kulturne zveze zahvalil za umetniški užitek v prepričanju, da bodo takšna srečanja trajna in še pogostejša.

Toliko zaenkrat. V beležnici je ostalo še veliko, vendar se bomo s tem spet spomnili naših rojakov onstran meje ob novoletnih praznikih.

JURE KRAŠOVEC

iz dnevnika slg

V nedeljo je bila v SLG Celje krstna uprizoritev nove otroške pravljice za Novo leto, Janeza Zmavca, DOMACA NALOGA NA POTEPU, ki jo je režiral Juro Kislinger. Predstavo si je ogledalo 500 obiskovalcev, mnogi so morali domov. Zanje bo ponovitev v soboto ob pol treh popoldne. Na sliki so B. Vodopivec, M. Goršičeva in B. Alujevič.

Antični ostanki v Dobrni

Te dni je na celjskem območju spet prišlo do pomembnega odkritja. Strokovnjaki celjskega pokrajinskega muzeja in zavoda za spomeniško varstvo so namreč v neposredni bližini zdravilišča Dobrne ugotovili pomembne ostanke antične nekropole. Do najdbe je prišlo povsem nepričakovano, ko je neki graditelj zasebne hiše pri kopanju temeljev globoko v ilovici naletel na mogočne marmorne bloke, ki so že na prvi pogled razodevali, da gre za delo človeških rok. Pri strokovni oceni najdišča je bilo zares mogoče ugotoviti, da gre za kamnite bloke iz pohorskega marmorja, ki so služili nekdanj kot gradbeni elementi antične grobnice — podobne, kakršne poznamo tudi iz znamenitega grobišča v Šempetru v Savinjski dolini. Ker odkriti kosi niso kazali znamenj figuralne obdelave, so dovolili nadaljevanje gradnje, zavarovati pa nameravajo bližnje parcele, kjer utegne biti staro antično grobišče, ki ga bo nedvomno potrebno raziskati.

Z. S.

Množica Slovencev pred gledališčem

20 let Celjskega zbornika

Pred dvajsetimi leti je bila sprejeta odločitev o izidu Celjskega zbornika v počastitev 500-letnice mesta Celja. Izšel je februarja 1952 kot edicija mestnega sveta za prosveto in kulturo. Naslednji Zbornik je izšel ob priliki gospodarsko-kulturne razstave »Celje 1957« konec avgusta istega leta kot edicija okrajnega sveta za prosveto in kulturo.

V celem je do danes Zbornik izšel dvajsetkrat, tri najsti pa je kot dvojna številka 1971/72 v tiskarni. Zraven je — upošteva tudi Aš-

kerčev zbornik iz leta 1957, ki je v proslavo stoletnice Aškerčevega rojstva prav tako izšel pod patronatom celjskega okrajnega sveta za prosveto in kulturo — izšlo še osem posebnih izdaj Celjskega zbornika, deveta (prvi del Zgodovine Celja izpod peresa Janka Orožna) pa je v tiskarni. Od prvotnih urednikov sta v uredniškem odboru še Vlado Novak (ta čas kot odgovorni urednik) in Gustav Grobelnik.

V letih 1957—1964 je Zbornik izhajal pod pokroviteljstvom pristojnega sveta celj-

skega okraja, od leta 1965 do danes pa zopet pod izdajateljstvom občinskega sveta za kulturo in znanost. Namen in naloge nove kulturne skupnosti narekuje v organizaciji založniške dejavnosti občinskega sveta za kulturo in znanost sprememba: ta je v tem, da bo Zbornik po sklepu zadnje seje občinskega sveta za kulturo in znanost — začeti z letom 1972 izhajal kot edicija odbora za knjižničarstvo in založništvo pri kulturni skupnosti, ki bo v prihodnje predlagal tudi uredniški odbor. Tako kul-

turna skupnost ne bo le založnik Celjskega zbornika, kar je postala s svojo ustanovitvijo, temveč tudi izdajatelj tega, v našem kulturnem prostoru že močno uveljavljenega almanaha gospodarskega in družbenega življenja našega mesta in njegovega zaledja.

GG

SPOROČAMO ŽALOSTNO VEST, DA JE TRAGIČNO PREMINIL

MAKS KLEMENČIČ

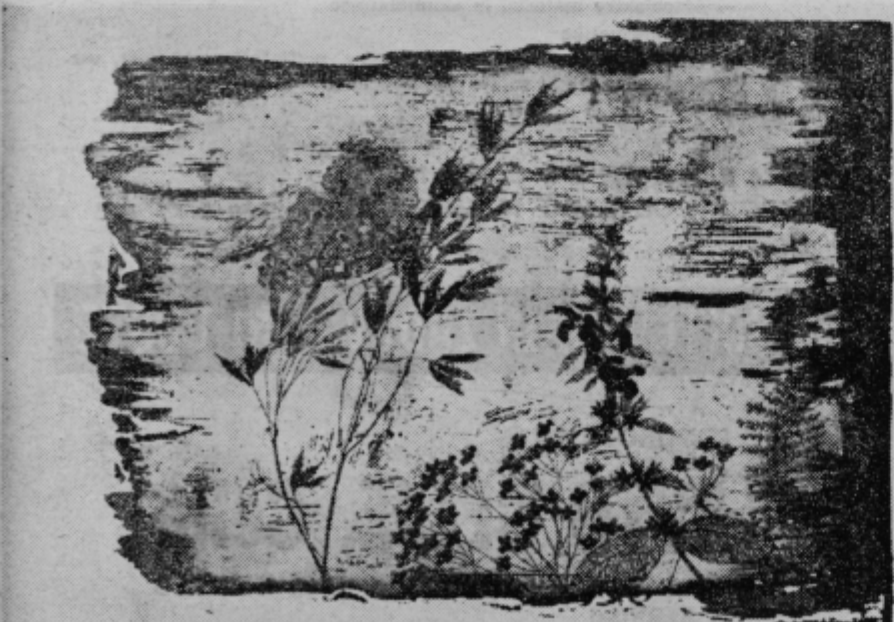
NACELNIK UPRAVE JAVNE VARNOSTI V CELJU

OD POKOJNIKA SMO SE POSLOVILI V SREDO, 15. DECEMBRA 1971 OB 15. URI NA POKOPALIŠČU V CELJU

CENJENEGA IN PRIZADEVNEGA PREDSTOJNIKA BOMO OHRANILI V TRAJNEM SPOMINU

UPRAVA JAVNE VARNOSTI CELJE
IN DELOVNA SKUPNOST

CELJE, 13. DECEMBRA 1971

»Hirošima, ljubezen moja« — z razstave Nade Lukežič v Likovnem salonu, ki je od 3. do 25. decembra 1971

KILOMETRI POŠTARJA LUDVIKA

Na poštarja, to je na tistega, ki dan za dnem »leta« po vaseh in mestih v dežju in soncu, v snegu in vetru, kakorkoli že, so se naše oči navadile že zelo zgodaj. Še čisto tam v rosi mladosti, ko nam je poštar nosil še »doklade«, pozneje darila od babice, smo že tekali za njim v dobri veri, »da nekaj bo«. Tudi pozneje ni bilo nič bolje. Takrat smo nestrpnost čakali, gledajoč skozi okno, in v srcu je kljuvalo: bo pisala? Velika poštarjeva torba je nosila nam vsem kup odgovorov, veselja, bolečine, pričakovanja. In tako se je pač zgodilo, da je poštar kar naenkrat, ne da bi se kdo tega kaj posebno zavedal, postal član naše družine.

Po naravi sem pač takšen človek, da rad vtaknem nos kamorkoli. No, povsod, kjer zavoham, da bo kaj zanimivega. To sem vam enkrat že povedal, pa nič hudega.

Tale moja zvedavost me je nekega dne pripeljala z avtobusom, avta nimam, v Slovenske Konjice in takoj sem, brez vsakega najmanjšega odlašanja, začel »skati po poštarja. S to rečjo pa je tako, saj veste: takrat, kadar ne rabiš, dobiš, ko rabiš, ne dobiš. Pri moji veri, da je res. Kadarkoli me je veter prinesel na ta konec, sem čisto »zagvisno« srečal na glavnem trgu poštarja.

Takrat ga pač ni bilo, čeprav sem ga pozneje našel. In da ne boste mislili, da kar tako, nekaj pleteničim, naj povem, da je bil moj namen biti vsaj pol delovnega časa s poštarjem.

Hodil sem gor in dol po mestu kot kakšen general, v resnici pa me je skrbelo, da nikoli tako, ali bo prišel ali ne bo. Že so me malo čudno gledali ljudje izpod Pohorja, ko se je nenaadoma za ovinkom zablistalo: Poštar! in sem ga začel loviti. Da ne bi ušel, pokora.

KDOR ISČE, TA NAJDE.

Je že tako: prej so me čudno gledali ljudje, zdaj me je pa poštar, ki mu ni hotelo iti v glavo, kaj bom imel od

tega, če bom pol dneva kakor kužek capljal za njim, z njim ali pred njim. Naposled pa se je Ludvik Iršič, zakaj nihče drug ni bil kot ravno on, omeščal in odšla sva dogodivščinam naproti. Pri srcu mi je bilo skoraj nekako tako, kot belcem, ki so odkrivali črno Afriko, pred

mnogimi leti, ali pa mojstru Nobelu, ki je izumil tisti svoj nesrečni dinamit. Ludvik je na pošti napolnil veliko torbo in že sva odšla. S trdnimi koraki, kot se spodobi za resen posel.

Delo bolj poznate kot poštarja, zato dovolite, da vam ga predstavim: Ludvik Iršič

je mlad človek, štiriindvajset let je od takrat, ko je blizu Skomarja na Pohorju rekla mati očetu, da bo ata. Se deset otrok je v družini, zato je bilo treba iti v svet. In Ludvik je vzel pot pod noge in se je šel učiti za poštarja. Svoj posel je opravljal po občini še v Celju, Zalcu, Sempetru, Strmcu, v Slovenskih Konjicah pa je bliže domu, pravi. Vsak dan prehodi takole od deset do dvajset kilometrov in pravi, da se kar gre. Ne vem sicer, kako to misli, ampak zdi se mi, da meni ne bi šlo. Dvajset kilometrov in petnajst do dvajset kilogramov težka torba z ljubezenskimi izlivi, položnicami in

bogsigavedi s čim se vse, lepo vas prosim, no?

DENAR DOBITI JA, DATI GA, OH IN AH!

In sva hodila, on kot Martin Krpan, tovoreč svojo malho, jaz pa kot deseti brat. Pesjani so lajali, mačke cvilile okoli oglov, zvonila sva na hišne zvonce kot ponorela. Ludvik je tisti dan raznašal položnice za časopise in takrat mi je bilo skoraj že žal, ker sem novinar in »delam« to zgago.

Tu in tam so se oče malo kislo držali, ko so plačevali ceho, tu in tam se je kdo blagovolil tudi pošaliti, vsi po vrsti pa so spraševali, nejeverni Tomaži, če bom jaz sedaj novi poštar. »Ja, se razume, mam'ca. Malo pa se človek že mora privaditi na te zadeve. Veste, očka, kraji in ulice so mi neznane.« In tako naprej. Včasih sva povedala tudi kaj po pravici. Sem pač takšen, da tu in tam začutim, da ne smem samo lagati. Me že tako preveč obsojajo.

»Saj je kar prijeten tale poklic,« je povedal Ludvik, ko sva hodila med vrtovi konjskih hiš in trgala ljudem denar. »Vedno si med ljudmi, poznaš vse, vsi tebe, čestokrat deliš z njimi skrbi in težave. Hudo je samo s telegrami. Tega se bojim ko vrage križa. Težko je gledati težave in stisko drugih ljudi, če sam dobro veš, kako je to. Druge pa je kar v redu.« In je še dejal, da bo tamle okoli božiča (zdaj se ne spomnim več dobro, ampak, če se ne motim, se je Ludva moj obliznil) niti ni tako slabo. Kolone, ljudje, pa novo leto in podobno. Je pa tudi tako, pravi Ludvik, da bi včasih bil

Ludvik Iršič

zelo srečen, če ne bi ljudje toliko ponujali pijačo. Včasih je človek res žejen in morda bi si zaželel kozarček, dva, ampak ne kar naprej.

»Ljudje so, veš, malo čudni včasih. Obsojajo me za stvari, ki jih nisem kriv. Za davke in podobne reči. Poslušati moram križe in težave in še druge stvari. Ni najbolj prijetno. Včasih izgubim pismo. Pač nekje zajde s prave poti — kriv sem jaz, ki pisma še nikoli videl nisem.«

Takole je potožil Ludvik. In še kar naprej sva skakala preko jarkov in delala bližnjice čez plotove. Ura se je že krepko nagnila čez poldan, ko se mi je zazdelo, da bo tega špasa dovolj in sem to tudi povedal. Odšla sva v trg, spila vsak svoj vinjak in Ludvik se je poslovil. Odšel je nazaj na pošto po novih dvanajst, petnajst kilogramov pošte. Za nekatere veselje, za druge žalost.

V pismih je marsikaj. Tudi sreča.

Ko sem bil še mlajši, sem zelo rad pisal deklici. Tri sem si nos ob šipo in čakal na poštarja, premišljujoč: morda pa bo danes.

Tudi Ludvika čakajo.

MILENKO STRASEK

Dolgo pričakovanje, vesel nasmeh

Traktor SAME DELFINO 32

Obveščamo vse zainteresirane, DA SMO ŽE PRICELI z dobavo traktorjev SAME DELFINO 32.

Traktor je izrednih kvalitet in je po svojih lastnostih in moči namenjen zasebnemu kmetijstvu.

Zračno hlajen linijski diesel motor 30 KM s pogonom na dva ali vsa štiri kolesa.

Prodaja ZA DEVIZE S TAKOJSNJO DOBAVO IZ KONSIGNACIJSKEGA SKLADIŠČA V LJUBLJANI ali za dinarje z dobavo po vrstnem redu prispelih predplačil. Garancija 1 leto. Servisna služba in rezervni deli zagotovljeni. Vsa pojasnila in podrobne informacije daje

COSMOS

Ljubljana, Celovška 32,

Maribor, Grajska 7, Koper, Dimnikarska 10, Zagreb, Trg žrtava fašizma 1, KIK Pomurka, Murska Sobota in Avto Celje, Celje.

AVTOMOBILISTI!

ZA VAŠE POTREBE SMO ODPRLI NOVO

AVTOTRGOVINO v

V VELENJU, PARTIZANSKA 1 a (tel. 85 096)

NUDIMO VAM:

- Rezervne dele za vozila FIAT-ZASTAVA, AUDI-NSU, SKODA, RENAULT, IMV, TAM, WARTBURG in TOMOS-CITROEN
- Avto gume
- Avtoelektro material in akumulatorje
- Avtokozmetiko
- Dodatno opremo: prevleke sedežev, prtlačnike, ogledala, varnostne pasove in ostale pripomočke za vaš avto

PRODAJA NON-STOP OD 7. DO 18.30,
OB SOBOTAH OD 7. DO 14. URE

OBIŠČITE NAS IN ZADOVOLJNI BOSTE

PRIPOROČA SE

AVTO CELJE, Celje

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO S SERVISI!

NJIHOVO ŽIVLJENJE JE MATERINSTVO

ŽIVLJENJE TERJA CELEGA ČLOVEKA

Prelepo je na Smarskem, kadar sije sonce in so grički osvetljeni, polni luči in radosti. Trta se vzpenja po rebreh in kolovozi peljejo v svet.

Takšen je tudi svet Julke Cerovškove iz Krčevine, ki je dala življenje desetim ljudem. Tisti dan, ko sem se zgrizel do njene bajte in srečal pred njeno hišo ženo in jo poprašal, če morda tam stanuje Julka Cerovšek in je rekla, da je to ona, tisti dan

Julka Cerovšek

je bil lep in poln. Človeku se je zahotelo vriska. Nisem vriskal, šel sem z Julko v

hišo, za nama pa je kmalu prišel še njen mož. Težko hodi. Triinsedemdeset let ni kar tako. Martra ga tudi nahuha.

«Ja, ja, prej sem bil junak, deset se jih nisem ustrašil, zdaj pa sem spet junak, ko se me jih deset boji.» Potarnal je Cerovškov oče, jaz pa nisem razumel. In je razložil, vse je bilo tako zelo preprosto: ni se zbal deset otrok na svet spraviti, zdaj pa se deset njihovih boji njega na svoj dom.

«O, pa so pridni tile najini otroci,» je popravila očeta Julka. «Pomagajo nama, o pa še kako. Vsi so že pri hruhu. Kadar je največ dela, pridejo in ponaredijo, kar je najbolj treba. Da se midva ne bi martrala. Srečna sva, ko bo pa čas, naju bo pa prav gotovo eden vzela k sebi.»

1930. leta sta se oženila in otroci so začeli prihajati na svet. Tudi med vojno, kljub trpljenju in pomanjkanju. Cerovškova se nista ničesar ustrašila. Pogumno sta šla naprej.

«Danes so nam nekateri kar nevoščljivi, ko vidijo, kako držimo skupaj. Včasih so se pa norce delali, ko sem tolkorat bila v »bлагословlje« nima stanju. Zdaj je najhuj-

še minilo, pa z očetom kar nekam rineva.» In Julka me je peljala »fureže« gledat. Kar dva imata, dva lepa prašiča. Oba bosta to zimo vzela slovo. Mora biti tako, pravi Julka, za otroke, ko pridejo domov.

Tudi kravo imata pa kokoši in nič jima ne manjka. Sosedji so dobri in pomagajo. Včasih pridejo otroci. Najmlajša, Slavica, je v Smarju v trafiki. «Tako pridna je,» je povedala Cerovškova mama, »da že ima skoraj čisto opremljeno stanovanje.»

Moral sem jo povprašati, kdaj je bilo najbolj hudo s temi njenimi drobljanci.

«Ko so očeta Nemci odpeljali!» je kratko povedala. In kdaj ji je bilo najbolj lepo? Čudno vprašanje: z otroki je vedno lepo, samo rad jih moraš imeti. Življenje terja pri tolikih otrokih celega človeka. Tako misli Cerovškova mama.

Kako čudovita misel!

Zapomnil sem si to preprosto resnico. Odsel sem v dolino, pa nisem mogel pozabiti dobrih oči in čudovito dobre studenčnice, ki mi jo je prinesla.

Za novo leto bodo prišli njeni na kolino. Veselo bo, -mis.

BILI SMO RES VELIKA DRUŽINA

V Podvolovljeku, čisto tam gori pod Veliko planino, se stiska med obronke gorskih vršacev majhna kmetija. Na Roščovem, ji pravijo domačini. Tu živi s svojim možem, Ana Voler, dvainsedemdesetletna žena, veselega obraza in živahnih oči. V tem gorskem svetu uživata mir in obujata spomine na bogato in dolgo življenjsko pot, saj sta letos praznovala že zlato poroko. Bilo je veselo, ko so se zbrali njuni otroci, sicer

Ana Voler

raztreseni po vsej Sloveniji, od Konjic do Jesenic.

Petnajstkrat je povila Ana,

petnajstkrat je zavekalo v svet, petnajst otrok se je zrzlo v mehki in prijazni obraz njihove mame. Čeprav pravzaprav nikoli nista živela v izobilju. Nasprotno — hudi časi so bili, ko sta pred vojno s celo kopico otrok menjavala strho nad glavo, kajti svojega nista imela nič. Imela pa sta ljubezen, imela sta veselje do življenja.

Sele agrarna reforma jima je prinesla nekaj malega, tako da sedaj živita na svojem. Napak bi sodil, kdor bi mislil, da sta osamljena in pozabljena, čeprav že leta živita na kmetiji sama. Nista pozabljena in mama Ana je s ponosom povedala, kako radi ju otroci obiskujejo in vedno kaj prinesejo. Devet jih je živih, ostali so pomrli, devet jih je, ki se vračajo s svojimi družinami k Ani, tja gori med hribe v Podvolovljek. Kar čeden živčav mora biti pri hiši, ko se zbere vseh 24 vnukov in še 3 pravnuki povrh. Ej, ti otroci, koliko se jih natepe skup!

Mati Ana je pri dobrem zdravju. Vsak dan se nosi doli do Mlinarja mleko, sedaj pozimi po petnajst, poleti pa celo po 30 litrov na dan. Pa tudi za koso še pograbi in jo

vihti, da je veselje gledati, kako v redih pada trava z njo...

Kdaj ji je bilo najtežje? O, prav gotovo med vojno, morda takrat, ko so jo belogardisti hoteli ustreliti, pa jim je mož rekel, da naj njo pustijo, ustrelje pa naj njega, saj otroci morajo imeti mater. No, pa so se pustili pregovoriti in oba sta ostala pri življenju. Tiste hajke 1944 nikoli ne bosta pozabila. Takrat je bilo res hudo. Sicer pa kaj bi tisto, je pristavila Ana, »za nami je, minilo je in danes lepo živiva in ničesar nama pravzaprav ne manjka.«

Petnajstkrat je povila Ana Voler. Nikoli ni bilo poleg babice, v večini primerov pa je opravila kar sama, brez sleherne pomoči. »Ni bilo težko,« pravi Ana, »včasih je bilo to čisto drugače. Časi se pač spreminjajo, staramo se, je še dodala in se veselo nasmejala. Edina stvar, ki je pri hiši nikoli ni manjkalo, so bili otroci, pa so kljub temu porastli in se porazgubili v svet in si ustvarili svoje družine.«

Bili so res velika družina, velika in srečna.

B. STRMONIK

NOVA IN MODERNA VELEBLAGOVNICA V VELENJU! V TOREK

21. DECEMBRA 1971 ob 10. URI BO ODPRTA V VELENJU

VELEBLAGOVNICA

nama

POSLOVNA ENOTA
TRGOVSKEGA PODJETJA

nama

LJUBLJANA

V treh prodajnih etažah bo potrošnikom na izbiro

- metrsko blago,
- moška, ženska in otroška konfekcija,
- moško, žensko in otroško perilo,
- obutev in usnjena galanterija,
- oprema za dom in gospodinjstvo,
- radioaparati, televizorji, gramofoni, magnetofoni,
- modni dodatki za moško in žensko garderobo,

- potrebščine za šport in rekreacijo,
- samopostrežba živil in
- restavracija.

VSE, KAR POTREBUJETE ZA SEBE, ZA VAŠO DRUŽINO, ZA STANOVANJE IN GOSPODINJSTVO, BOSTE LAHKO ODSLEJ KUPOVALI POD ENO STREHO V VELEBLAGOVNICI

nama

V VELENJU.

mini reportaža

TRDO ŽIVLJENJE

Nikoli še nisem bil v Dvoru: to je raztresena vasica, nedaleč od Smarja pri Jelsah. Meni je bila všeč — nikoli še nisem videl toliko pristnih hiš kot prav tukaj, v Dvoru. Naenkrat, brez vsakega premisleka se ti zazdi, da si v muzeju. Da je vse to narejeno nalašč in samo za obiskovalce.

Zgoraj nad vasjo so vinogradi. Ne vem, kakšno vino raste tam gori. Mogoče je celo dobro, veliko pa ga prav gotovo ni. Nekaj malega zemlje ima vasica v ravnini, vse ostalo je v bregovih. Kot povsod na Smarskem. Na bregovih se ubijajo ljudje in čakajo na smrt. In pijejo tisto vino ki raste nad vasjo.

V vasi živita tudi Lorgerjeva dva: Anton in Angela. Sama. Brez otrok. Tri hektare zemlje jim tlači dušo. Delati je treba, davek mora biti plačan. V hlevu sta dve kravi. To je zaslužek. Mleko se proda. V štali se valja en prašič. Vse je komaj za sproti — da se živi.

»Pri Obreztia pravijo hiši po domače in ji še bodo rekli, ko Antona in Angele nikjer več ne bo. Sama sta, brez otrok in nad njima leži težko, svinčeno težko vprašanje: kaj bo, ko ne bova mogla delati? Kaj bo takrat?

»Včasih, ko je največ dela, po tri dni skoraj nič ne jem. Ni časa, pa ga ni. Sama ne moreva vsega opraviti, pomorejo nama sosedji. To pa je treba vrniti. Oni imajo mašine, midva pa ne. S čim bi le kupila?

Angela je zavrtela kuhalnico in se

trudno zagledala v tla. Res ne vem, zakaj vsi ljudje, kadar jim je hudo, gledajo v tla. O tem sem že dostikrat premišljeval. Kot da bi spodaj bila rešitev. Morda.

Letos ni bilo krme in morala sta jo kupiti, zato sem se pogovarjal samo z Angelo. Mož je odšel ne vem kam ponjo.

Tudi bolna sta. Mož: TBC, ona: pritisk, žolč, slaba kri. Bolezni, kot da bi jih naklel. Delati pa je treba. Zakon narave je trd in neizpros.

»Marija, ko le štibra ne bi b'la tako velika. Težko zmoremo. Z možem počasni ne bova mogla več delati.

In se je ves pogovor vrtel okoli dela. Delala bi, pa skoraj že ne moreta več. Kakšno leto še.

Temno je v izbi, zunaj pa je bilo sonce in življenje. Angela je še kar naprej vrtela kuhalnico. Nad Dvorom se je razgledoval svet Miklavž, nemi prijatelj bajt, ki so se stiskale po celi dolini, da si še dihati ni upala.

»Je res, da smo danes reveži, ampak za staro Jugoslavijo smo bili pa še enkrat večji. Saj nismo pod ljubim bogom nič imeli. Kar je bilo na nas.« Tako je rekla Angela, ki je šestnajstkrat dala kri, potem pa ni rekla nobene več in je bilo tiho.

Kaj bi še silil vanjo. Izvedeti? Kaj? Vse je znano: kdor more, naj dela. Zrinil sem se skozi vrata in pred mano so se zasvetila Angelina polja. Saj ni tako hudo-koliko jih je še, takšnih.

-mis-

mali intervju

Vprašuje: Milan Seničar
Odgovarja: Nandor Božoki

Za vojaka Nandorja v Slan-drovi vojašnici v Celju so povedali dvoje: je eden izmed najbolj mirnih vojakov, kar so jih imeli, in da le malo razume srbohrvatsko. Nandor je Madžar. Doma je v Vojvodini v kraju Bačko Petrovo Selo in ima dvajset let. Pogovor z njim je tekel počasi, z mešanjem nekaj jezikov.

»Nandor, kaj delaš doma?

»Doma delam na kmetiji,

kjer pridelujemo predvsem

koruzo.« »Koliko vas je v

družini?« »Imam še dva manj-

ša brata.« »Kako je bilo, ko

si zvedel, da boš služil voja-

ški rok?« »Nisem se bal tako

kot nekateri. Vedel sem, da

je to potrebno.« »Se razumeš

z drugimi?« »V vojski je vse-

eno, kaj si. Jaz sem Madžar.

Moti me le jezik, drugače je

pa vse v redu.« »Si že bil

prej v Sloveniji?« »Nikoli še

nisem bil, želel sem si pa.«

»Si večkrat v mestu?« »Ka-

dar morem.« »Kaj ti je naj-

bolj všeč tu?« »Planine. Teh

pri nas ni, tu te pa povsod

obkrožajo. Zelo rad grem na

Stari grad.« »Kaj pa ljudje?

Ljudje so odlični, zelo prijaz-

ni.« »Si spoznal katere Ce-

ljane?« »Sem. V prodajalnah.

Pa še mogoče kakšnega fan-

ta.« »Dekleta nobenega?« »Ni-

ti enega.« »Kam greš, če si v

mestu?« »Bil sem že v kinu,

vendar ne razumem podpi-

sov.« »Veliko zapraviš?« »Ze-

lo veliko. Vsak mesec 120

dinarjev.« »Zakaj?« »Kadim

ne, pijem tudi ne. Denar dam

za pismo, poleti za sladoleđ,

sedaj pa za torte. Na kosilu

še nisem bil nikoli. Vedno

jem v vojašnici.« »Ti od do-

ma kaj pošljejo?« »Pakete s

kolači.« »Imaš doma deklet?

»Imam. Mogoče se bom po-

ročil, če bo čakala, seveda.«

»Kakšna je hrana v vojski?«

»Dobra in slaba. Še najraje

imam kruh.« »Najtežja

stvar?« »Najtežja ni discipli-

na, ampak to, da ne morem

večkrat domov.« »Boš še

prišel v Celje?« »Prav goto-

vo.«

ŠE LETOS — TE

Graditev tretje faze šo-štanjske termoelektrarne se bliža koncu. Po predvidenem programu bi morali dela končati pred kratkim, toda zaradi nekaterih objektivnih vzrokov so se zakasnila in tako vse kaže, da bo naš največji termoelektrični obrat dal prve kilovate električne energije proti koncu decembra letos.

Gre za tretjo fazo z močjo 275 MW. S polnim obratovanjem tretje faze bo šoštanj-ska termoelektrarna dala vsak dan okoli osem milijonov kilovatnih ur električne energije. To je sicer veliko, toda spričo potreb še vedno premalo. Prav zato lahko pričakujemo, da bo v okviru slovenskega programa razvoja elektrarn že v nekaj letih prišlo do graditve četrte faze. Tudi TE Šoštanj IV bo namreč morala prevzeti in kriti del primanjkljaja, ki bo nastal vse do začetka obratovanja atomske elektrarne v Krškem. V tem pa se tudi odpirajo nadaljnje perspektive velenjskega rudnika lignita.

CELJE

SOCIALNO ŠIBKI
OBISKANI
ZA NOVO LETO

V krajevni skupnosti Dolgo polje, so se odločili, da bodo za Novo leto obiskali vse socialno šibke občane in jim izročili darila. Za otroke iz te krajevne skupnosti ne bodo pripravili nobene obdaritve. Proslava za dedka Mraza bo samo v vzgojno varstveni ustanovi.

Tudi v krajevni skupnosti Gaberje—Hudinja pripravljajo v svoji vzgojno varstveni ustanovi sprejem Dedka Mraza, obdariti pa prav tako nameravajo vse socialne podpirance iz njihovega območja.

ZALEC

AKCIJA USPELA

Krajevna organizacija rdečega križa iz Zalca je minuli petek pripravila krvodajalsko akcijo, ki se je udeležilo 225 ljudi iz Zalca, Pirešice, Ponikve, Galicije in Vinske gore. Da je akcija tako uspešna, gre predvsem priznanje delovnim organizacijam, ki so z razumevanjem omogočile, da so se lahko delavci udeležili akcije. Posebno se je izkazal Ferralit iz Zalca, od koder je prišlo kar 57 darovalcev krvi.

Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane je bil nad odveč-mom krvi presenečen, ker v Zalcu že dolgo ni bilo akcije, ki se je bi udeležilo toliko ljudi.

T. TAVČAR

ŠOLSKA KUHINJA

POLZELA — V osnovni šoli na Polzeli je te dni pričela redno z delom šolska kuhinja. Kosilo za otroke do 4. razreda stane 3,00 din, od 4. razreda do 8. pa 3,5 din. Na dan pripravijo preko sto kosil.

T. T.

VELENJE

VZGOJA MLADINI
SAMO-
UPRAVLJALCEV

V velenjski občini so letne konference osnovnih organizacij Zveze komunistov. Na konferenci v rudarskem šolskem centru so ugotovili lepe uspehe pa tudi nekatere pomanjkljivosti. V razpravi so opozorili na potrebo po boljših kulturnih odnosih med učenci. Sicer pa se je skozi debato vlekla kot rdeča nit zahteva po izobraževanju in vzgoji. Nekaj težav pri tem imajo zaradi pomanjkanja ustreznih prostorov. Ze sedaj imajo pouk od sedmih zjutraj do devetih zvečer. V sred-

njočnem načrtu razvoja predvidevajo povečanje vila učencev za sto odstot ter otvoritev srednje teške šole za strojništvo in mijo. Zato bo nujna izgradnja še enega trakta za učence.

Za novega sekretarja so volili predavatelja Iva F. za.

SPREMEMBE
V KULTURNI
SKUPNOSTI

Zaradi preobremenjenosti nekaterih članov izvršnih odborov kulturne skupnosti izvolili nove. Tako je predsednik skupnosti postal Igo Tratnik, predsednik iznenačnega odbora pa prof. J. Jug.

Na seji skupščine kulturne skupnosti so govorili tudi kulturni akciji in se dogovorili za večjo propagandno javnost. Predlagali so t. okrepitev radijske postaje Slovenjem Gradcu, ki bi zajela še območje velenjske občine.

SLOVENSKE
KONJICE

ZA OBČINSKO
KONFERENCO ZK
ŽE VOLIJO

V zadnjem mesecu je v ko število osnovnih organizacij ZKS že imelo svoje letne konference. Temeljito so analizirali minulo delo na reno in v večjih podjetjih najbolj pa so se lotili analize v osnovni organizaciji 1. prosvetnih delavcev v Slovenskih Konjicah. Na sestankih so volili nova vodstva in nove člane v občinski konferenci ZKS, ki se na verjetneje sestala na p. seji 23. decembra.

ZA DAN JLA
VELIKE PRIPRAVE

V Slovenskih Konjicah že pripravljajo na praznovanje JLA, ki bo v torek, 1. decembra zvečer v domačem domu kulture. V kulturnem delu programa bodo med drugim predvajali film s temotiko NOB, pscameznim zervnim starešinam pa bo razdelili odločbe o napre-vanju in odlikovanju. Člani mladinske organizacije bo obiskali pripadnike JLA, s čim si bodo učenci osn razredov ogledali garni JLA v Slovenski Bistrici. Občinski skupščini pa bo pripravili sprejem za predstavnik delovnih in političnih organizacij ter predstav-nike JLA.

LAŠKO

DOGOVOR REZEK
NIH STAREŠIN

Pred dnevi je bila v d. rani restavraciji »Stara šta« letna skupščina krajevne organizacije ZRVS B.ške Toplice. Predsednik občinskega odbora ZRVS La-

pa š

Na volivni konferenci SZDL organizacije »Pod gradom« v Celju so let-le precej ostre besede na račun podjetja »Merx«, ki dolgoletne želje občanov na Polulah in v Zagradi teš predvsem z obljubami. Tudi obljube, da bodo iz Velenja prestavili v Polule prodajni kiosk, niso držali. Prebivalci tega območja pride vsak kilogram kruha ali liter mleka dražji za vozovnico v mesto in nazaj, ki je po

zaslugi »Izletnika« sko-tolika kot polovica zovnice do Laškega nazaj. Na konferenci predstavnik odbora, ki poteguje za rešitev problema, povedal, da novem »Merx« ponuja kako potujočo trgovina kolesih, ki bi se dan za uro, dve ustav-v Polulah s kruhom mlekom, sadjem in dobnimi predmeti. To nuddo je občan kar

ODLIČNA SPODBUDA

Sporočili smo že, da bosta po odločitvi delavskih svetov v AERO in CETIS v prihodnjih dneh o predloženi integraciji oziroma priključitvi CETISA AERU odločala oba kolektiva na referendumu. Te dni poteka v obeh kolektivih široka akcija informiranja med članstvom obeh kolektivov, in sicer prek zborov kolektivov, sestankov političnih organizacij in v samoupravnih organih. Izdali so tudi skupno glasilo kolektivov, ki vsebuje podrobnejše obrazložitve upravičenosti takšne integracije. Nam ostane torej predvsem ta naloga, da poskušamo predočiti, kaj ta integracija pomeni za Celje, za integracijske procese v Celju, za hitrejši gospodarski razvoj celjske občine.

Odločitev, ki jo bosta na referendumu prinesla kolektiva AERO in CETIS, močno presega zgolj interes obeh kolektivov. Ta integracija bo, v obeh kolektivih pa zagotavljajo pozitiven izid referenduma, izredno pomemben za celjsko gospodarstvo ne samo zato, ker gre v tem primeru za največjo integracijo zadnjih let, marveč tudi zato, ker se sklada s srednjeročnim programom razvoja celjskega gospodarstva, ki posveča posebno pozornost razvoju kemične in grafične industrije. Oba kolektiva sta že doslej imela zelo tesne poslovne oblike sodelovanja, pa je integracija samo korak naprej na začetni poti.

V naslednjih petih letih bi združeno podjetje zmoglo samo okoli 20 milijard dinarjev investicijskih

sredstev za modernizacijo in razširitev proizvodnje, kar bi ob prav tolikšni udeležbi bančnih kreditov pomenilo okoli 40 milijard naložb. To pa je številka, o kakršni v Celju nismo ravno navajeni govoriti. Poleg obsežnega prodora grafičnih storitev v okviru dobro razporedene tržne mreže AERA se obeta spričo grafične finalizacije proizvodnje kemijske tudi močan prodor na tuja tržišča, ki se je na vzhodu že začel, ob enkratni akumulaciji pa se s konkurenčnimi cenami zmogoče plasirati tudi na konverzijsko področje.

Skupno podjetje bo tako postalo pomemben izvoznik.

Od štirih podjetij, ki vključujejo tudi grafično proizvodnjo (Cetis, Aero, Cinkarna, Fotolix) se dve močnejši grafični proizvodnji združujeta. Tako združeni v bodoče potrebujejo le tisto, kar jim skupno še manjka, ne pa, kar je vsaki manjkalo doslej.

Združitev pomeni nov močan kolektiv, ki se bo uvrščal med najmočnejše v Celju, ne samo po številu zaposlenih, marveč po akumulaciji, po dohodku. Pomeni

tudi družbeno in politično osveščen kolektiv v skrbni za družbeni in osebni standard zaposlenih. Združitev pa je hkrati zelo učinkovit odgovor na prerokovanja, da so sedanji dogodki v AERU oslabilli ta kolektiv. To je ravno narobe, saj je pospešena akcija za združitev ravno posledica zmage naprednejših sil.

Mimo gospodarskih predností pa predvidena združitev pomeni tudi spodbudo za nadaljnji razvoj integracijskih procesov tako kemijsko grafični panogi, pa tudi na drugih področjih gospodarstva v celjski občini.

To je le nekaj razlogov za utemeljitev širšega interesa za izid referenduma v CETISU in AERU, zato pri odločanju člani obeh kolektivov ne bodo imeli pred očmi samo svoj, marveč tudi širši družbeni interes.

JURE KRASOVEC

Pevski zbor Svobode iz Polzele je med najboljšimi v žalski občini. Zbor redno vadi, tako da je vedno pripravljen za sodelovanje na raznih prireditvah. Ze več let ga uspešno vodi Vinko Rizmal, ki uvršča v repertoar svojega zbora tudi najtežje zborovske skladbe.

Tekst, foto: T. Tavčar

Kmetijski komentar:

ZAKAJ SAMO 100 IZBRANIH?

V torek je bil na seji skupščine občine Laško predložen srednjeročni program razvoja kmetijstva, ki predvideva, da bi se na območju občine v petih letih na blagovno proizvodnjo usmerilo okoli 100 kmečkih gospodarstev, od teh kakšnih 70 za mlečno in mesno proizvodnjo, okoli 30, predvsem višinskih kmetij, pa v izrazito mesno proizvodnjo? 100 kmetij od 2.700 kmečkih gospodarstev oziroma 100 kmetij od tisočih čistih kmečkih gospodarstev, katerih dohodek izvirajo izključno od kmetijske proizvodnje.

Zakaj samo sto od tisočih, če odpišemo tiste kmetije, ki morajo svoje člane gospodinjstva napotiti k iskanju dohodka v druga področja gospodarske dejavnosti?

Z načrtom se je treba soočiti s podatki o sedanjih razmerah, da bi mogli soditi o tem, ali je načrtovano število preskromno ali morda celo preveliko.

Najprej temeljni podatek. Na 57 odstotkov površin v laški občini pokrivajo gozdovi. Od tega le manjši del z iglavci, ki so kot tehnični

les bolj iskano tržno blago. Če prištejemo še nerodovitne površine, od katerih imajo kmetje še manj dohodka kot od gozdov, ostane nepolnih 40 odstotkov obdelovalnih površin, ki si jih deli 2.700 gospodarstev. Kakšna je proizvodnja na teh posestvih, katerih pretežni del obsega manj kot 5 hektarjev zemlje? Na eno posestvo odpade komaj nekaj več kot dve glavi govedi, niti ne cela dva prašiča in približno od sedem do osem kokoši ali druge perutnine. Na deset kmetij pride približno po en konj in na dvajset kmetij po ena ovca.

Obdelovalne površine so pretežno travniki, sledijo po obsegu njive, na katerih vse poljščine izkazujejo daleč nižji donos, kot je poprečje v republiki. Nekaj nad dvesto hektarjev je posajenih s sadnim drevjem travniškega tipa, starih, nenegovanih dreves, ki pač rodijo kadar rodijo.

Takšna je bilanca kmetijske razvitosti v laški občini. In kakšne so norme, da bi kmetijstvo postalo donosna veja? Najmanj dve govedi na hek-

tar obdelovalnih površin s pašniki, vreč bi bila meja. Toliko, kolikor da povprečno ena kmetija v celoti. To pa seveda v specializiranem gospodarstvu.

Sto kmetij v občini je povezano z določeno previdnostjo in tudi z razpoložljivimi fondy, kajti preusmeritev v načrtu predvidenih bo znašala nad 10 milijonov in 600.000 novih dinarjev, pri čemer naj bi s 30 odstotki sodelovali kmetje, s 30 odstotki kmetijske zadruge, s 40 odstotki pa banka. Sto kmetij je med tisočimi čistimi kmetijami le vzorec, ki naj s primerom potegne za seboj ostale, ostale pač po preteku petih let. Za laško območje je načrt krepek skok, saj je sedaj tako usmerjenih kmetij mnogo manj.

Smo pred sprejetjem zakona o ustanovitvi slovenske zadružne zveze in ustanavljanju kmetijskih zadrug. Omenjenih sto kmetij bo bržčas zadružniška baza laške KZ, če ravno tudi ostalim vrata ne bodo zaprta.

Srednjeročnemu, petletnemu programu bi bilo treba enkrat dodati še dolgoročne-

šega. Enkrat bi moralo biti jasno, koliko kmetij v tej občini ima sploh pogoje za blagovno proizvodnjo, kolikšne naj bi bile po svojem zemljiškem fondu, po svoji opremljenosti in koliko občanov lahko od kmetijstva pričakuje z ostalim prebivalstvom sorazmerno življenjsko raven? JURE KRASOVEC

ZRECE

TUDI LETOS TEČAJ

Že lani je delavska univerza v Slovenskih Konjicah priredila tečaj za izobraževanje delavcev v Zrečah za potrebe tamkajšnje kovaške industrije. Letos je to prakso ponovila in pripravila štirimesečni tečaj, v katerem bodo delavke pridobile potrebno strokovno izobrazbo za manj zahtevna dela v proizvodnji. Še važneje pa je to, da bo tako našlo kruh 40 mlajših žena in deklet iz Zreč ter pohorskih hribov.

TRGOVSKO PODJETJE

ŽELIMO VSEM NAŠIM

ODJEMALCEM IN SE PRIPOROČAMO

KOLEKTIV

MODA

CELJE

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJATEHNO-MERCATOR
CELJEPOKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

7.

Sicer ji je zagotavljal, da bo še zahajal večkrat na trg, a sedaj, da je preveč naročil v delavnici in pri izdelavi finejšega orožja in dragocenih oprem pa mora pač biti sam navzoč, v resnici pa je razmišljal ob prostem času o novi kmečki organizaciji po Hrvaškem. Pavel je bil že preveč v moških letih in mu ni bila dovolj samo ljubezen do dekleta, njegov duh je silil tudi ven v javnost, med toliko stoletij od tujcev zatirani in neusmiljeno izžemanj narod. Čutil in videl je na lastne oči, da ga kmetje hočejo in morajo imeti, da bo cilj dosežen. Vest mu ni le šepetala, ampak mu naravnost kričala, da je boj za svobodo, za staro pravdo več, kot ljubimkanje.

Nikakor ne smemo misliti, da bi se bilo razmerje med Pavlom in Emo zaradi sodelovanja pri kmečkem gibanju ohladilo. Prav nasprotno! Ema se je začela s časom vse bolj poglobljati v kmečko dušo in Pavlov poduk o podrobnostih punta ji je odprl v marsičem oči, da se ji je začel prikupljati njen ljubi bolj kot kmečki kapetan, kot pa grajski vitez. Ob kmečki svobodi bo tudi njen Pavel nekaj več kot grajski kovač ali Pištelakov krčmar na kamnitem pilštajnskem hribu. Kmečko gibanje ni odvrnilo Eme od Pavla, ampak jo je prikovalo nanj z vsako mislijo in z vsakim utripom ponosnega deklškega srca.

Ples z brezobzestno gospodo ne bo omejen le na hrvaško Zagorje, ampak se bodo pridružili puntu tudi štajerski kmetje, dokaz za to je dala Slov. Bistrica. Grajski kovač v Lesičnem je zvedel od tamkajšnjih somišljenikov in enoki Belak je oznanjal kmetom iz Bistriške doline, kako in kaj se je dogodilo pred kratkim na Tahijevem gradu na Statenbergu pri Slov. Bistrici. Stari Andrej je vedel za glavne obrise kmečke zmage in pripovedoval navdušeno: »Že sem vam razložil, da so vložili statenberški podložniki zaradi Tahijevega nasilja, grozodejstev ter teptanja pravice pritožbo na vladarja Karla. Tudi v tem primeru se je pokazalo, da vrana vrani ne izključuje oči. Gospoda drži skupaj od graščaka do najmočnejšega cesarja. Ovadba in zahteva Slovenjebistričanov po pravici, je bila zavržena z najvišjega mesta. Kaj je preostalo kmetom drugega kot samopomoč. Začeli so se shajati na tihem in se posvetovali, kako bi se znebili neznosnega nasilja. Vse priprave so ostale gospodi prikrile in rodile so večji uspeh, kot so ga pričakovali uporniki. Puntarji se pri Statenbergu niso posluževali niti sile, ampak so se polastili gradu prav na lahek način, z zvijačo. Nikolaj Kopriva iz Makol pri Poljčanah je bil najprej ključar, potem sodnik in naposled deset let konjenik pri graščini. Ko je terjal po trinajstletni službi plačilo v znesku 668 goldinarjev, mu je vzel Tahij prsni oklep, železne rokavice, dve puški in ga napodil. Miklavž Kopriva, ki je poznal osebno vse navade v gradu, je zvalil z zvijačo neprevidevne grajske stražarje iz gradu, katerega so zasedli za napad pripravljeni kmetje.

Žalibog so se zmagovalci zadovoljili le s prednjimi grajskimi stenami ter

z zunanjim obzidjem. Trinogu so pustili nepoškodovano notranjščino. »Gospod Pavel mi je pravil, da je grajska uprava na Statenbergu dražja in krasnejša, kakor v marsikateri knežji palači. Vse stene soban so pregrnjene s finimi turškimi preprogami. V gosposki sobi je dragoceno orožje; sedla, meči okovani s srebrom, uzde z zlato žvalo, oklepi ter oprsniki. Na dolgem hodniku je dvajst skrinj, ki so polne raznovrstnega blaga: zlatnine in srebrnine.

Prizanesljivi kmetje bi se bili lahko oškodovali z dragocenim pohištvo in drugimi stvarmi, a tega niso storili, ker so le želeli rešiti se krutega tlačanstva, ne pa ropati tuje blago. Grajski kovač je zvedel, da se bodo pridružili slovenjebistriški zmagovalci Hrvatom in pristopili h Gregoričevi kmečki vojski.

Belak še ni dovolj razbojnal vesele novice s Statenberga, že je bila nova na dnevnem redu. Vojvoda Ilija Gregorič je poslal v Bistriško dolino svojega odposlanca, ki se mudi v grajskih kovačnicah v Lesičnem že nekaj dni. In res! Ivica Peretič se je vrnil iz Gradca, kamor je odpeljal slepega Jurkoviča, da se pravda s Tahijem in zahteva zaslisanje na najvišjem mestu zaradi oskrunitve ženske časti in najtežje telesne poškodbe. Ko je predal starega siromaka v prave roke, se je odpravil hitro domov v Brdovec, kamor je prinesel Gubčevi kmečki vladi in vojvodi Iliji Gregoriču najboljše vesti o upornem gibanju štajerskih kmetov.

Vse je na nogah, le klica iz bojnega roga je treba in kmečka slovensko-hrvaška vojska se bo začela zbirati in oboroževati. Na poti iz Brdovca v Bistriško dolino je obiskal Peretič Bizeljsko in Pišce. Za Bizeljčane in Pišeljčane je sprejel čast kapitana Krištof Pustak iz Bizeljskega. Bizeljčani že ne hodijo na tlako in parkrat jih je že moral grajski oskrbnik pogostiti z jedjo in pijačo. Nobenega zanimanja za punt ne kaže trg Podsreda, pač pa cela okolica. Tako se je glasilo v kratkih obrisih poročilo o vstaji iz ust Ivica Peretiča, ki je prinesel Pavlu Štercu lastnoročno pismo Ilije Gregoriča, v katerem ga imenuje kapitan kmečke vojske za celo Bistriško dolino in mu naznanja tale vojni načrt za bližnjo prihodnost. Ko bo zbrana začetkom leta 1573 celotna kmečka vojska, se bo razdelila v tri dele. Prvi bo pod Susedom, druga dva bosta tabarila od Cesargrada do Zaboka preko Sotle v hrvaškem Zagorju. Vojvoda Gregorič sam se bo napotil z delom puntarjev proti Brežicam, kjer se mu bodo pridružili novi bojovníki. Tako pomnožena armada se bo razdelila v dve manjši. Prva bo prodirala preko Krškega in Kostanjevice proti Novemu mestu, med potjo bo pridruževala uporne kmete, se združila z Uskoki in se vrnila s pomnoženo silo preko Metlike k onemu delu kmečke vojske, ki se bo mudil pri Samoboru. Ilija Gregorič na čelu drugega oddelka bo marširal na Sevnico, Radeče, Laško, Celje do Vranskega in povsod nabiral bojovníke. Z nabranimi ojačanimi četami se bo vrnil preko Rogatca na Cesargrad. V Celju se bo odcepil od rjogove vojske oddelek, ki bo krenil preko Ljubljane do morja.

Kapitan Pavel Šterc bo prejel pravočasno povelje, kam in kdaj se mora pridružiti s svojimi četami gibanju in premikanju kmečke vojske. Naznanja mu še, da bo punta oborožena s kiji, cepci, kosami, sekirami in drugim raznovrstnim poljskim orodjem. Iz dosedaj osvojenih gradov in plemiških dvorcev imajo zalogo sabelj, pušk ter nekaj topov. V znak pristopa v moško punto mu naj pošlje za celo Bistriško dolino petelinovo pero. (Se nadaljuje)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO – VELEBLAGOVNICA

Perspektiva v kadrih, igriščih in razumevanju

Da celjski šport v zadnjih letih ni dosegel tistega razvoja, predvsem kvalitetnega, kot smo ga pričakovali, ni potrebno posebej poudarjati. Več ali manj smo ostali tam, kjer smo bili. Vzrokov za takšno stanje je več. Najprej pa poskušajmo preleteti vse tisto, kar smo dosegli.

»Drobniakarstvo« družtev, sekcij in klubov ne vodi k uspehom. Posamezne sekcije entuziastov se ukvarjajo s svojimi problemi, so brez strokovno izobraženih trenerjev, za potovanja dobijo samo kosilo in povrnjene potne stroške ali pa še to ne. Vadijo v skromnih, skoraj nemogočih pogojih. Bodimo konkretni:

Dvigalci uteži samevajo v skromni sobi, prav tako judoisti in karateisti. Boksarska sekcija je povsem zamrta. Večjeja kvalitetnega razvoja odbojkarjev, košarkarjev, rokometišev, igralcev namiznega tenisa in plavanja ne moremo pričakovati, dokler ne bomo v Celju dobili manjše športne dvorane, kjer bo omogočeno sistematično delo skozi vse leto. Plavalci potrebujejo pokrit bazen, ki ne bo dobrodošel samo za tekmovalce, temveč tudi koristen za ostale. Kegljaji, tisti, ki se s to panogo ukvarjajo sistematično, in oni, ki kegljajo samo za rekreacijo in oddih, potrebujejo večje avtomatsko kegljišče. Da bi se to kegljišče obrestovalo, imamo dva lepa primera v Zalcu in Velenju.

Kdor bo to, bral, bo rekel: kje pa bomo dobili denar. Če iščemo primere v manjših in manj razvitejših krajih, kot je Celje, lahko vidimo, da bi se dalo z malo več volje in medsebojnega razumevanja ter dogovarjanja marsikaj narediti. Ne vse v enem letu, temveč v nekaj letih. Začeti bi bilo treba delati in reševati.

Da je to mogoče in da takšno reševanje daje rezultate, sta dokaz tartan in dvorana (ki pa je veliko preskromna za kakšne večje športne prireditve ali treninge vseh celjskih športnih ekip) in umetno drsališče, ki je v nekaj letih postal v zimskem času pravo ljudsko zbirališče ljubiteljev drsanja.

Zakaj vse to pišem? Predvsem zato, ker cenim delo številnih celjskih športnih entuziastov, ne morejo pa kljub svoji kvaliteti doseči tistega, kar bi ob normalnejših, bolj urejenih pogojih lahko.

Vse to bi bilo v korist Celja in predvsem ljudi. Navsezadnje bi tudi sindikalisti, ki so pokazali veliko volje in zanimanja za športno ureditve, prišli do ustrežnejših igrišč, dvoran, bazenov.

Končajmo naj s tem, kar dajemo v premislek: volja je, samo škoda, da se drobi.

TONE VRABL

sindikalni šport

SPREJEM ZA ORGANIZATORJE

Pred dnevi je predsednik občinskega sindikalnega sveta, Ivan Kramer, priredil sprejem za najprizadenejšie organizatorje rekreacije v naših podjetjih. Zahvalil se jim je za sodelovanje, saj so ti v največji meri pripomogli, da je občinski sindikalni svet prejel letošnjo Bloudkovo nagrado.

T. G.

PLAKETE ZASLUŽNIM

Predsednik ObZTK Zalec (desno) predaja plaketo Stanetu Skoku iz Sempetra.

Na svečani prireditvi ob zaključku sindikalnih športnih iger občine Zalec, minulo nedeljo v Preboldu je občinska zveza za telesno kulturo podelila priznanja športnim društvom in športnim delavcem.

Plakete za požrtvovalno delo so prejeli: Jože Cerovšek, Drago Černič, Tone Delak,

Jože Grobelnik, Dane Kiso-
var, Drago Markovič, Bran-
ko Pipal iz Zaleca, Lojze Zni-
daršič iz Sempetra, Rudi Ve-
ligovšek iz Griž, Adi Vidma-
jer iz Prebolda, Tone Sitar iz
Vranskega, Stane Skok iz
Sempetra, Bruno Randl iz
Petrovč, Martin Polesnik iz
Polzele, Slavko Miklavc iz
Zabukovce, Martin Marovič iz

Braslovč, Ferdo Hudej iz Ta-
bora, Milan Cremožnik iz An-
draža ter Mira Cafuta iz Ce-
lja. Zastavice pa je prejelo
osem šolskih športnih dru-
štev, štiri društva TVD Par-
tizan, Planinsko društvo Za-
bukovica, Občinska streliška
zveza Zalec ter Občinski sin-
dikalni svet Zalec.

T. T.

ŠPORT ZA VSAKOGAR - TRIM

Z novim letom bo v Sloveniji pričelo novo športno-rekreacijsko gibanje TRIM pod geslom »Šport za vsakogar«. TRIM želi približati rekreacijski šport vsakomur, zato bo ponudil programe, v katerih lahko sodelujejo vsi, namenjeni pa bodo predvsem odraslim in še posebej tistim, ki se premalo gibljejo. TRIM je športno-rekreacijsko gibanje, ki je v raznih oblikah zajel že skoraj vso Evropo in ima že ogromno privrženecov. Prihodnje leto se boste lahko vključili v TRIM v dveh oblikah: skušali boste osvojiti značko TRIM in nekoliko težjo, pa vseeno vsakomur dostopno ŠPORTNO ZNAČKO TRIM.

Komisija za rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu bo ob koncu leta in v začetku prihodnjega razdelila 6.000 posebnih kartonov za značko TRIM in 3.000 za ŠPORTNO ZNAČKO TRIM.

V prvi obliki se boste samoiniciativno udeleževali v raznih rekreativnih aktivnostih.

Izpolnjevanje vam ne bo nihče »uradno« kontroliral. Značko TRIM-72 boste prejeli na osnovi izpolnjenega kartona brezplačno. Če boste značko nezasluzeno osvojili, boste prevarali le samega sebe. Organizatorjem ne bo žal podeljenih značk, žal bi jim bilo, če bi njihova ideja »pomagati k dobremu razpoloženju, zdravju, telesnim in duševnim sposobnostim«, nalezla na gluha ušesa!

Poleg kartona z navodili in »koledarjem« TRIM aktivnosti, bo vsak prejel še poseben prospekt, ki bo vseboval uvodno razlago akcije in dodatna pojasnila k pravilom. Kako osvojiti značko TRIM. Poleg tega pa še krajše članke »Zakaj se redite«, »Kako shujšate«, »Ugotovili so« (svet

boleha zaradi prevelikega želodca in premajhnega srca)» ipd. Prospekt bodo popestrile ilustracije Mikija Mustra.

Kdor bo želel osvojiti zlato, srebrno ali bronasto ŠPORTNO ZNAČKO TRIM, pa bo moral: — osvojiti določeno število točk v najmanj štirih panogah. Na izbiro so streljanje, kegljanje, plavanje, smučanje, tek, kolesarjenje, trim steza in plinning.

— Izpolniti pogoje za značko TRIM (opraviiti najmanj 150 aktivnostina leto.

V obeh akcijah boste sodelovali istočasno od 1. 1. do 31. 12. 1972, znački pa boste prejeli hkrati v januarju 1973. Tudi tekmovalne za ŠPORTNO ZNAČKO TRIM je tekmovalne za vsakogar, saj boste že v samo udeležbo na tekmovalju prejeli določeno število točk. Seveda pa zlata značka zahteva že določeno mero vsestranosti, kljub temu pa si jo bo lahko vsak pridobil z nekaj prizadevnosti. Tekmovalja za športno značko TRIM bodo organizirale predvsem sindi-

kalne organizacije in komisija pri občinskem sindikalnem svetu. Evidenco in kontrolo o rezultatih pa bodo vodili referenti za šport in rekreacijo pri posameznih sindikalnih organizacijah.

Tudi v to tekmovalno bi se moralo vključiti članstvo prav vseh sindikalnih organizacij, saj imajo vse v svojih statutih opredeljeno skrb za rekreacijo zaposlenih, ki se ne bi smela izvajati samo v obliki enega izleta na leto.

O podrobnostih tekmovalja za ŠPORTNO ZNAČKO TRIM več v prihodnji številki.

športne vesti

Košarka

TEKMOVANJE SREDNJEŠOLCEV

Prejšnjo soboto je bilo v Celju in Storah srednješolsko občinsko prvenstvo v košarki za mladince in mladinke. Tudi letos je prvenstvo minilo brez večjih presenečenj. Prvo mesto je pri mladincih premočno osvojila ekipa gimnazije, pri mladinkah pa so bile najboljše igralke šolskega centra za blagovni promet. Rezultati finalnih tekem — mladinci — za 1. in 2. mesto: gimnazija : TSS 50:31, za 3. in 4. mesto: Ped. gimnazija : SCBK 30:35, za 5. in 6. mesto SIKC : ESS 31:25 — Mladinke za 1. in 2. mesto: SCBP : gimnazija 21:18, za 3. in 4. mesto: Ped. gimnazija : ESS 17:15 ter za 5. in 6. mesto: TSS : Gostinska sota 18:13.

J. CEPIN

Nogomet

ŠMARTNO IN BOČ JESENSKA PRVAKA CNP

Prvenstveno tekmovalje na področju celjske nogometne podzveze je končano. Odigrani sta bili še dve zaostali srečanju v I. skupini. Brežice so igrale z Vojnikom 0:0, Šmartno pa je premagalo Zreče kar 8:0. Tekmovalna komisija pri celjski nogometni podzvezi pa je srečanje 10. kola med Brežicami in Zalcem registrirala s 3:0 za Brežice, ker Zalcenov ni bilo na srečanje.

Lestvica jesenskega dela tekmovalja:

Šmartno	11	9	0	2	48:12	18
Osankarica	11	7	1	3	27:22	15
Celulozar	11	6	2	3	36:21	14
Ljubno	11	7	0	4	30:26	14
Brežice	11	5	1	5	18:10	11
Sirača	11	4	3	4	14:13	11
Opekár	11	5	1	5	17:19	11
Senovo	11	5	0	6	23:34	10
Vojnik	11	3	3	5	17:27	9
Zalec	11	3	2	6	16:32	8
Papirničar	11	3	1	7	23:28	7
Zreče	11	2	0	9	17:42	4

V II. skupini je naslov jesenskega prvaka osvojil Boč z 10. točkami, kolikor jih ima tudi Oploznica. Za njim pa sledi Polzela in Ponikva po 9, Šmartno B 7, Gotovlje 6, Laško 3 in Steklar B brez osvojene točke.

T. TAVČAR

Hokej na ledu

CELJSKI HOKEJISTI PREMAGALI JESENICE

Preteklo soboto so celjski hokejisti počivali. Odmor je nastal zaradi nenastopanja igralcev Beograda v prvenstvu. Kljub temu pa smo videli v Celjskem mestnem parku dve srečanja, ki sta ogreli gledalce.

V prvem srečanju so celjski mladinci premagali v borbi za točke mladinske republiške lige moštvo Jesenice 7:3 (1:0, 2:0, 4:3). Pri tem smo že opazili rezultate dela novega trenerja. Moštvo je na trenutke prikazalo dokaj zrelo igranje in popolnoma nadgrajeno večkratnega mladinskega državnega prvaka Jugoslavije. Zadetke so za Celje dosegli — Dani Kerkoš 3, Smid 2, Zorko in Vrtovec.

Drugo srečanje so člani Celja odigrali proti zveznemu ligasu Kranjski gori. Zbralo se je preko 150 gledalcev, ki jim ni bilo žal ogleda kakovostnega srečanja. Zmagali so gostje 11:6. Trejline pa so se zaključile 1:5, 1:4, 4:2. Po vodstvu Celjanov preko Brateca so igralci Kranjske gore dosegli kar devet zadetkov. Sebe pri rezultatu 9:1 pa je celjsko moštvo zaigralo zelo dobro, in Vojko Bratec je dosegel v kratkem štiri zadetke. Zadnji zadelek za Celje pa je dosegel Kerkoš Dani. Dobro igranje so prikazali še Lesjak, Vrtovec, Zager, Zorko in Smid.

jk

Kegljanje

ŠTORE PRED CELJEM

Na moštvenem prvenstvu kegljaških ekip celjske tekmovalne skupnosti je te dni končalo tekmovalje v disciplini 8 x 200 lupvih 6 ekip med 12 prijavljenimi.

Na kegljišču v Zalcu so bili doseženi take rezultati: 1. Šoš: in 6980 (Ivančič 910, Zakeljšek 907), 2. Partizan Kovinar Store 6953 (Lubej 909, Kavka 900), 3. Partizan Sempeter 6755 (Tomažič 935, Bergles 935), 4. Ingrad Celje 6538 (Kompan 865), 5. Libela 6539 (Ahtik 895), Topor 6392 (Govnik 885).

Na kegljišču Ingrad pa so tekmovali takele: 1. Ingrad 6587 (Kompan 859), 2. Partizan Kovinar Store 6572 (Kavka 873), 3. Šošanj 6493 (Rantar 889), 4. Partizan Sempeter 6281 (Tomažič 878), 5. Libela 6136 (Hribernik 846), 6. Topor 6051 (Ločniškar 834).

Trenutni skupni vrstni red: 1. Partizan Kovinar Store 13525, 2. Šošanj 13478, 3. Ingrad 13235 itd.

LUBEJ

Streljanje

V NEDELJO ZA ZADNJI NASLOV

Sedmerica celjskih strelcev, Jager, Dobovičnik, Jeram, Dečman, Seršen, Ahtik in Brečko se bo v soboto in nedeljo borila za zadnji letošnji naslov republiškega prvaka. Tokrat se bodo pomerili v streljanju s precizno zračno puško, ki se pri nas še uvaža. Celjani so dobili to precizno orožje nekaj tednov pred prvenstvom. Toda kljub temu pričakujejo solidno uvrstitev.

Po tem prvenstvu se bodo celjski strelci predstavili še ob dnevu JLA, ko bodo prihodnjo nedeljo priredili v dvorani EMO svoje interno tekmovalje.

jk

ZDRAVILIŠČE RIMSKE TOPLICE bo priredilo

VESELO IN RAZKOŠNO

SILVESTROVANJE

v svojih prostorih

V zdravilišču bo zagotovljeno tudi prenočišče.

Za prijetno razpoloženje bo skrbel ansambel AKORDI

Rezervacije sprejemamo do 25. decembra 1971 od 6. do 14. ure tudi po telefonu na številko 3, interna 9. Konzumacija 100 dinarjev.

URANKAR DRŽAVNI PRVAK

Celjski šport je dobil novega prvaka. Tokrat je osvojil naslov državnega prvaka Jože Urankar v dviganju uteži. K svojim uspehom je dodal še enega. V lahkejši kategoriji je med najboljšimi jugoslovanskimi dvigalci osvojil v svoji kategoriji prvo mesto in dva nova državna rekorda.

Zmagal je z rezultatom 410 kilogramov v olimpijskem

triatlonu. Pri tem pa je postavil nove državne rekorde v teznem dvigu s 142,5 kg, ter v potegu 123,5 kg.

Poleg njega je sodeloval na državnem prvenstvu tudi Slavko Urankar, ki je z rezultatom 382,50 kilograma osvojil v težki kategoriji odlično četrto mesto in postavil svoj najboljši rezultat v olimpijskem triatlonu. Dosegel je

tudi nov republiški rekord v teznem dvigu s 135,50 kg.

Tretji celjski predstavnik Marjan Papotnik ni nastopil. Pred prvenstvom je namreč zbolel za gripo in se ni počutil dovolj zbranega in finančno pripravljenega. Škoda, kajti v sregnji kategoriji bi lahko s svojimi običajnimi rezultati osvojil zlato ali srebrno kolajno.

J. KUZMA

VELIKA NAGRADNA IGRA

sledite

ZA VAS IZREDNO ŽREBANJE

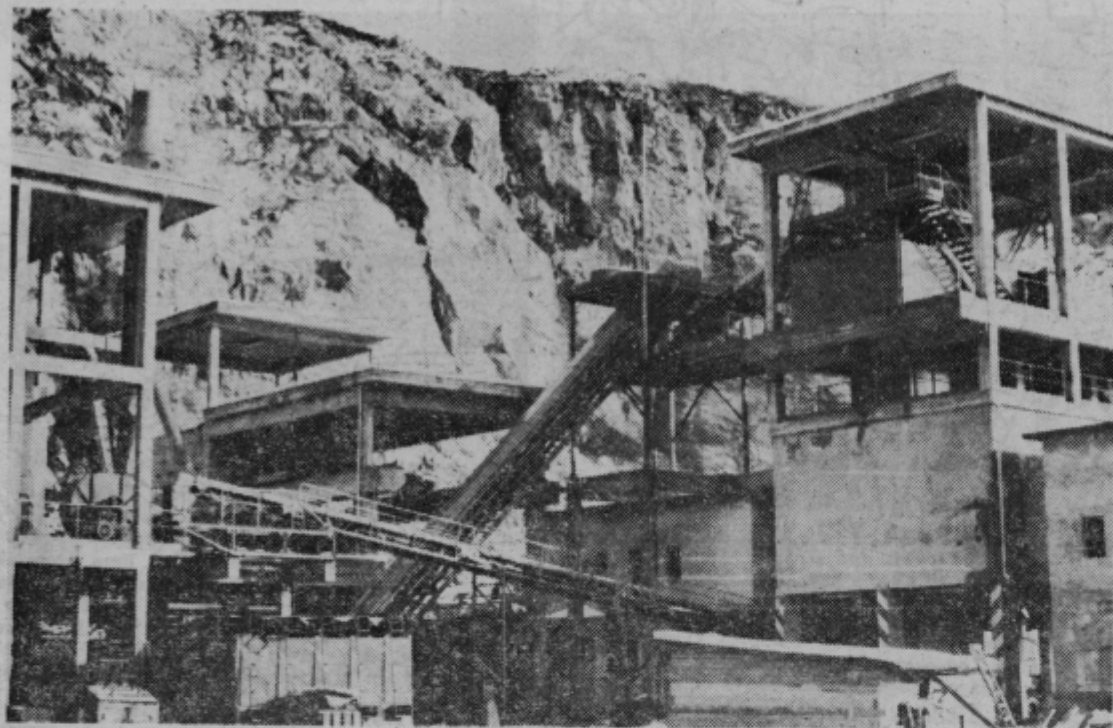
29. DECEMBRA

10 BOGATIH NAGRAD

1. NAGRADA BARVNI TELEVIZOR GORENJE

 TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

BO ZDAJ S CESTAMI DRUGAČE?

Cestno podjetje Celje bo slavilo s 1. januarjem deseto obletnico samoupravljanja. Cestna podjetja so zaradi svojega posebnega družbenega pomena med zadnjimi dejavnostmi dobila samoupravo, ki pa je v tem obdobju doživljala razne transformacije. Dejavnost cestnih podjetij se ni mogla uveljavljati v čistih tržnih odnosih, pač pa je bila omejena na vzdrževanje cest. Uspešnost ali neuspešnost tega dela pa je bila odvisna od vseh vlaganj gospodarstva. Tako so cestna podjetja v glavnem iskala zasilne izhode, saj je na primer promet nekajkrat hitreje naraščal kot vlaganja.

Cestno podjetje Celje bo deseto obletnico samoupravljanja proslavilo z otvoritvijo novega objekta v kamnolomu v Pirešici (na sliki), ki predstavlja nujno potrebno surovinsko bazo za gradnjo novih cestnih površin, zlasti pa pri gradnji slovenske hitre ceste.

O novem zakonu o javnih cestah in pre kategorizaciji cest v Sloveniji, smo navezali pogovor z direktorjem Cestnega podjetja v Celju Stanetom Divjakom. Kako bo novi zakon vplival na usodo slovenskih cest in kakšni bodo odnosi pri vzdrževanju in gradnji novih cestnih površin? Kako bo v celjski regiji?

Novi zakon o javnih cestah in pre kategorizaciji cest deli ceste na magistralne, regionalne in lokalne. Po tej kategorizaciji sodijo ceste I., II. in III. reda med magistralne in regionalne ter jih bo upravljala in finansiral Republiški sklad za ceste SR Slovenije. Lokalne ceste bodo financirale in upravljale posamezne občinske skupščine s 15 % dohodkov od davka na gorivo in 50 % taks na motorna vozila. Tu pa se začne zaplet. V širši celjski regiji imamo različno močne občine, ki bodo z razpoložljivimi sredstvi različno vplivale na vzdrževanje lokalnih cest. Tako bo celjska občina na primer lahko od sredstev davka na gorivo in taks na motorna vozila ustvarila neprimerno večji sklad za vzdrževanje »svojih« lokalnih cest, motorna vozila, ki so registrirana v celjski občini, pa bodo hkrati vozila tudi po vseh drugih lokalnih in seveda ostalih cestah.

Ker družbeni skupnosti ne more biti vseeno, kako bodo vzdrževane lokalne ceste, predvideva novi zakon ustanovitev REGIONALNIH SKUPNOSTI za upravljanje in vzdrževanje lokalnih cest med več občinami. Takšna regionalna skupnost za upravljanje cest bi lahko centralizirala sredstva in z njimi načrtovala prioriteten red vzdrževanja in obnavljanja oziroma gradnje lokalnih cest. Vemo, da slaba cesta v neki občini ni samo njen problem in zato bi bilo omejevanje problema v občinski meje nesmotno in nekoristno. Prav tako je nesmotno tudi odlašanje formiranja regionalne skupnosti upravljanja cest, saj ostaja na ta način problem odprt samo dlje časa.

Novi zakon skuša najti rešitev problema cest na ta način, da je čim več koristnikov cest vključenih v samoupravljanje in da tako omogoči smotno načrtovanje in realizacijo ureditve cestnega omrežja. Tako je zdaj rešitev problema vzdrževanja lokalnih cest odvisna od sporazuma med predstavniki prizadetih občin in formiranja regionalne skupnosti upravljanja cest, ki jih zakon določa v pristojnost občin.

VSAM MESEC 100 NAGRAD

ZREBANJA: 15. decembra 1971, 15. januarja 1972

VSAMOKRAT:

- 1 avtomobil VW 1200
- 1 pony expres
- 3 radijski sprejemniki
- 5 ročnih ur Darwill
- 50 kartonov piva Pils, v vsakem tudi 6 kozarcev
- 15 long-play plošč
- 25 pivskih garnitur, v vsaki 3 litrski vrčki

Na notranji strani kronskih zamaškov steklenic vseh vrst piva talis so natisnjene posamezne črke vaše velike sreče, v časnikih pa objavljamo nagradne kupone.

VSAM DAN pivo talis

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Zberite po 9 zamaškov s črkami, ki sestavljajo napis talis Pils! Obenem z ustreznim številom izpolnjenih kuponov jih pošljite na naslov: talis, Maribor, Meljska 10.

številom izpolnjenih kuponov jih pošljite na naslov: talis, Maribor, Meljska 10.

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

Preimek
Ime
Ulica
Pošta, kraj

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

domači turizem, inozemski turizem, prevozi, rent a car, menjava, souvenirji, informacije, hoteli, žičnice, lov

POSLOVALNICA CELJE,
TOMŠIČEV TRG 1

ZA NOVOLETNA DARILA SE OGLASITE PRI NAS. NABAVILI SMO NOVO POŠILJKO SOUVENIRJEV, CIGARET, CIGAR TER IZBRANIH ALKOHOLNIH PIJAČ.

VAŠI ZNANCI ALI POSLOVNI PRIJATELJI BODO PRIJETNO PRESENEČENI Z DARILOM, KI GA BOSTE IZBRALI PRI NAS!

MED NEBOTIČNIKI

PIŠE IN RIŠE MARJAN BREGAR

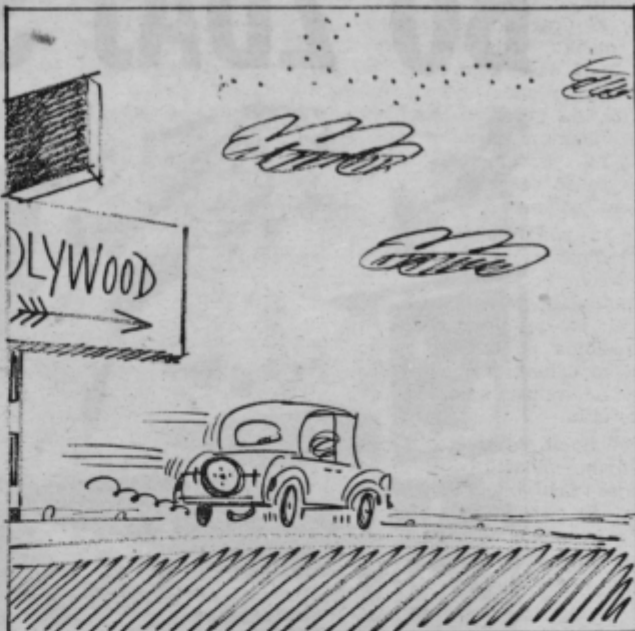
9. »Ni mnogo takih senzacij na svetu, tudi v Ameriki ne! Ko so raznašalci pritekli na ulice z naslednjo izdajo, so zatulili še dvakrat glasneje: »Denar spet v banki! Storišci na onem svetu...«

Na prvih straneh listov se je šopirila fotografija junakov zgodbe: Paradižnika in njegove Klare! Ali je treba

posebej poudariti, da je bil časopis v hipu razgrabljen? No, s tem pa z zadevo še nismo pri kraju. Ni varno v Ameriki ušpičiti kaj takega. Ko te nehalo oblegati fotoreporterji, dobiš na vrat filmske režiserje. Zgodbe te vrste so tu nemudoma posnete na celuloid.

Nista in nista se mogla Paradižnikova izbežiti filmskih

mojstrov v svojem hotelu. In ni jima preostalo nič drugega, kot da sta napregla svoj kabriolet, pa hajd, v Hollywood, mesto sanj! Navsezadnje! Koliko naših ljudi gara v tujini — zakaj pa ne bi enkrat tudi kakšen upokojenec prinesel devizice, dveh iz zamejstva...

Imeniten producent ju je sprejel v Hollywoodu.

radio

PETEK, 17. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 Od melodije do melodije. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Karl Salobir: Pravi sestavljanje obrokov za krmljenje krav. 12.40 »Čez polja in potok«. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Napotki za turiste. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Človek in zdravje. 18.15 »Signal«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP. 20.00 Slovenski zbori tekmujejo. 20.30 »Top-pops 13«. 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih. 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 18. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Pionirski tednik. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Janez Pogačnik: Ukletanje interesov gospodarstva in lovstva v gozdovih Gorenjske. 12.40 »Po domače«. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Sobotno poslušalci dne za mladi svet. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Gremo v kino. 18.15 Iz operetnega sveta. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP. 20.00 Sobotni večer s Fleskim orkestrom RTV Ljubljana. 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 19. DECEMBRA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — France Puntar: »Nad streho Severnice«. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Še pomnite, tovariši... Ob 30-letnici JLA — Partizanska vojska na prelomu 1941-42. 10.25 Pesni borbe in

čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Ob lahki glasbi. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP. 20.00 Predstavljamo vam nov posnetek Wagnerjeve glasbene drame »Rensko zlato«. 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 21. DECEMBRA: 8.10 Operna matineja. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Nace Lovšin: Vpliv premiranja telca na stavež živine. 12.40 Vedri zvoki z domačimi ansambli. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambliom Francija Puharja. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Popoldanski simfonični koncert.

18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP. 20.00 Prodajalna melodij. 22.15 Instrumentalni komorni ansambli skladatelja Lojzeta Lebiča.

SREDA, 22. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Janez Soklič: Zagotovimo si stroje za reprodukcijski material še letos. 12.40 »Od vasi do vasi«. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Jezikovni pogovori. 18.15 Popetke iz slovenskih festivalov. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razvednice. 20.00

»Komorno-glasbeni studio«. 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 23. DECEMBRA: 8.10 Operna matineja. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Janez Marinšek: Doma pripravljene mesne izdelke. 12.40 Pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pesem iz mladih gri. 14.30 Z ansambliom Atija Sosa. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljake«. 17.10 Koncert po željah poslušalcev. 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Petnajst minut za EP. 20.00 Četrtekove večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Večer s slovenskim pesnikom Severinom Šalijem. 22.15 Iz opusa Benjamina Britna.

ELEKTROTEHNA

TRGOVSKO, UVOZNO IN IZVOZNO PODJETJE
Z ELEKTRIČNIM MATERIALOM

NUDI

v svojih prodajalnah:

CELJE — Stanetova ulica 16
VELENJE — Prešernova ulica
SLOVENJ GRADEC

- ves elektroinstalacijski material
- elektromotorji, hidroforji
- vodovodni in sanitarni material
- keramične ploščice
- akustika, radio in TV sprejemniki z nadomestnimi deli
- kuhinja GORENJE
- gospodinjski aparati: hladilniki, štedilniki, pralni stroji

VABIMO VAS K UGODNEMU
NAKUPU!

VSE ZA OTROKA!

TUDI

DEDEK

MRAZ

PREJME NAS
NAGRAJNI KUPON

IGRAČE
PERILO
OBLEKE

VELEBLAGOVNICA
TKANINA
CELJE

SVETUJEMO VAM, DA SVOJE
NOVOLETNE ČESTITKE ODDATE
NA POŠTO ČIMPREJ, VSEKAKOR
PA DO 20. DECEMBRA.

V NASLOVU NE POZABITE VPISATI
TUDI POŠTNO STEVILKO

ZDRUŽENO PTT PODJETJE
LJUBLJANA

dela. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 11.20—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 13.30 Nedeljska reportaža. 14.05 Vedri zvoki. 14.30 Humoreska tega tedna — J. Tomčič: Tri humoreske. 15.05 Nedeljsko športno popoldne. 17.30 Radijska igra — F. M. Dostojevski: »Krotka«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razvednice. 20.00 »V nedeljo zvečer«. 22.20 Za plešite z nami.

PONEDELJEK, 20. DECEMBRA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Sonja Ciglenečki: Analize vina za zaščito provenience štajerskih vin. 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci

PONČO IN ŠE KAJ

Letošnjo zimo kraljuje pliš, ki prav dobro nadomešča mehko, toda drago krzno. Tudi naša konfekcija, ki smo ji do sedaj opravičeno čitali, da šepa za najnovejšimi modnimi povelji, je tograt na tekočem. Naše trgovine pa so se založile tudi s plišem na metre.

In kaj lahko naredimo sami iz te tople in mehke tkanine? Predvsem bo zelo učinkovita kombinacija s pletenjem. Zlasti pa bo praktična, saj nam doma po omarah ležijo različni ostanki volne, za katere ne vemo, kako bi jih uporabili.

Pončo je že znano in priljubljeno oblačilo, zlasti za mlajše. Zelo malo dela bo z njim, če ga bomo naredili iz pliša in ostankov volne. Tudi tiste, ki niste vešče v krojenju, boste zlahka naredile

dva pravokotnika: večjega in manjšega, kot to vidite na skici. Oba dela je treba sešiti skupaj na označenih mestih, pri tem pa bomo pazile, da bomo pliš sestavile tako, da šiv ne bo viden. Če nam bodo pri tem dlake uhajale v šiv, jih bomo zlahka spet izvlekle s pomočjo debelejših šivanke. Iz ostankov volne pa bomo naredile resice in ovratnik.

Pončo pa lahko popestrimo tudi tako, da pliš razrežemo na širše trakove, ki jih izmenjujemo z ustreznimi volnenimi, to je s pletenimi trakovi. V tem primeru potrebujemo več volne in manj pliša ter nekaj več dela.

Na podoben način pa lahko kombiniramo tudi pulover, kapo, rokavice in še kaj, odvisno od naše iznajdljivosti.

MAJDA

KK »HMEZAD« Žalec — gostinstvo
Samopostrežna restavracija
GABERJE

prireja tradicionalno

SILVESTROVANJE

za 80 din — novoletni aperitiv
— silvestrov menu
— žrebanje vstopnic

Igra Celjski instrumentalni kvintet
Rezervacije od 10. decembra dalje v
Samopostrežni restavraciji Gaberje

SLIKOVNA KRIŽANKA

		PIS. RIHLJAJ	LETOPIS	NESKLA. DEN. SPOLEK GLASOV	VRTENJE OKOLI LASTNE OSI	JUŽNI SADEŽ
		MAVEC	NEGATIV. NABIT DELEC ATOMA	LESCILO, ČISTILO	DELO	
NIZKOT-NEŽ	LESNI KOMBINAT	ZGANE				
LA-VI-NA			RIBJE JAJČECE	NASOLJENE IKRE		
ZAB. JI KRAK			ORGANIZ. SATION. DE L'ARME SECRETE			
ALBRECHT DÜRER		TURŠKI OBLASTNIK	ZENSKO IME	RAČUN ORGANIZ. ZDRUŽEN. NARODOV		SANTIC
ODPRA-VLJALEC VLAKOV						
BARVA POLTI		RADIO-INDUSTR. ZAGREB		SPANSKI SPOLNIK	PRIHOD V 60STE	
V RV			MOSKO IME			OZNAKA ŠPANJE
						MLINSKI ŽLEB
		ERBIJ		DLAKA POD NOSOM	TOMOŠOV PROIZVOD	
		ZVEZA SINDIKATOV	GRŠKI JUNAK	IT. SPOLNIK		
						SESTAVIL: Z. KOREN
						RIŠALA: E. FRANC

VOZNIK AVTOMOBILA UMRL

V ponedeljek popoldne, ko je bilo že temno, je DRAGO KORPAR iz Ljubljane vozil s tovornjakom iz Celja proti domu. V bližini Vranskega je zaradi zasenčenih luči prepozno opazil neznanega pešca s košem na hrbtu, ki je hodil po desni strani ceste. Korpar je močno zavrl. Tovornjak je zaradi zaviranja zaneslo na levo polovico cestišča v trenutku, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom PETER KUSAR, 59, iz Celja. V silovitem čelnem trčenju je dobil voznik Kusar tako hude poškodbe, da je med prevozom v celjsko bolnišnico umrl. V nesreči je bila težje poškodovana tudi njegova sopolnica — žena BOŽENA KUSAR iz Celja.

ŠE ENKRAT — ATOMSKE TOPLICE

Po vseh mogočih zapletih, ki se vedno trajajo, še zdaj ni jasno, ali bo pogodba z trgovskim podjetjem »Jelša« o prevzemu toplotic podpisana ali ne.

Te dni se je mudil v Smarju pri Jelšah generalni direktor združenih železniško transportnih podjetij ing. Mravlja z nekaterimi svojimi strokovnimi sodelavci. Kakor smo izvedeli, je ZTP, oddelek za turizem in gostinstvo, ponudilo izredno ugodne dolgoročne pogoje pri razvoju Atomske toplotice.

poznamo zdravilna zelišča?

MAJARON - MAJORANA HORTENZIS

Da je zdravilen, pa ne vedo vse gospodinje. Majaron je nizka rastlina, s pokončnimi vejnatimi ter dlakavimi stebelci, ki so pokrita z drobnimi, jajčastimi, na obeh straneh sivokosmatimi listi. Močno dišeče mladike so rdečkasto nadahnjene zaradi majhnih svetlordečih cvetov, ki so zbrani v kratkih in gostih paklahih. Cveti od junija do septembra ter ga pri nas gojijo kot dišavnico po vrtovih. Rastlino nabiramo med cvetenjem ter jo sušimo v senci. Cvetična rastlina vsebuje eterično olje, terpene, čreslovino, sladkorje, grenčice ter ružninske soli.

Kot zdravilo uporabljamo majaron pri krčih, ne-rastelnosti, poboitosti, migreni, glavobolu, naduhi, potem pri prehladih prebavi, napenjanju, slabi prebavi itd. Za zdravilo pripravljamo čaj tako, da vzamemo eno veliko žlico posušenega majarona na skodelico vroče vode. Otrokom pomaga lahen majaronov preliv pri črevesnih in želodčnih krčih. Z majaronovim čajem si izpiramo tudi vneta usta. Ponekod uporabljamo majaronovo olje, ki ga pripravljajo tako, da namakajo majaron v olivnem olju dva do tri tedne ter z njim masirajo krčne žile, v kožo ga vtirajo pri protinu, bolečih nogah ali po naporih pohodih. Majaronov čaj pospešuje tudi čiščenje in olajšuje spremljajoče bolečine. Kot čajno mešanico priporočam majaron, slez, lapuh, trpotec, poprovo meto, meliso, vsakega po enakih delih. **BORIS JAGODIČ**

Majaron je zelo dobra dišavnica, ki ne sme manjkati v nobenem gospodinjstvu.

DELAVEC ALI OBČAN?

KMETJE BAJE NISO DELAVCI NITI TAKRAT, KO SE ZAPOSILIJO V TUJINI — RAZLIKE MED DELAVCI IN MALIMI KMETI

Pojavlja se novo vprašanje: ali kmečke ljudi, ki se zaposlijo v tujini, lahko imenujemo delavce — vsaj takrat, ko so zaposleni — ali ne? Sicer ga še nisem slišal pri nas. Objavlja ga je znani beograjski časopis Politika kot besede predsednika izvršnega sveta Srbije. Zato se bodo takega mnenja morda oprijeli tudi pri nas tisti, ki niso naklonjeni kmečkim ljudem.

Zakaj naj bi bilo pomembno, ali kmečke ljudi, ki se začasno zaposlijo v tujini — nekateri morda tudi trajno — imenujemo delavce ali ne? Predsednik izvršnega sveta Srbije je menil, da bi jih imenovali le državljane. Pri nas se morda lepše sliši občani. A zakaj ne delavci? Status delavca jim priznava celo sindikati v tistih državah, v katerih so zaposleni, ne le delodajalci.

Nekaterim je morda neprijetno priznati, da je v nekaterih tujih državah zaposlenih veliko naših delavcev. To število bi lahko močno zmanjšali, če bi vse, ki so odšli na delo s podeželja in pri nas še niso bili zaposleni, imenovali le državljane na tujem, ne delavce. Ali bi s tem tudi zmanjšali problem zaposlitve naših delavcev, ker kmečkih ljudi ne bi prištevili med njih, četudi na malih kmetijah nimajo dovolj dela, ne kruha? Ali bi tudi lažje reševali socialna vprašanja delavcev?

V Sloveniji ni tako strogega razlikovanja med delavci in kmeti, čeprav so razlike opazne. Naši delavci jih želijo zmanjšati enako kot kmetje. To kažejo razprave in priprave na združen zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov ter razprave o enotnem pokojninskem zavarovanju. Nekateri pa še na-

sprotujejo zaradi načelnih stališč.

V zadnjem času se delavski razred spet bolj poudarja kot pred leti. Gotovo zaradi tega, ker nekateri državljani poskušajo izkrivljati ali celo izpodkopavati socialistična načela in odnose v naši družbi. Kmetov gotovo ne bi mogli uvrščati med take ljudi, vsaj veliko večino ne. Za socializmu sovražne ideje nimajo gospodarske, ne kake druge osnove.

V čem se kmetje ločijo od delavcev? Načelno ali teoretično po tem, da delavci proizvajajo z družbenimi, torej skupnimi sredstvi, kmetje pa z zasebnimi, lastnimi.

Koliko pa je pri nas takih kmetov, ki lahko živijo človeka vredno življenje le od dela na svojih kmetijah? Koliko je tako malih kmetij, da so lastniki dobili po njih le naziv kmetje, ne dajejo pa dovolj dohodkov za preživljanje? Tako kmetje imajo nekaj lastnih sredstev za proizvodnjo, a ne toliko, da bi lahko pridelovali dovolj. Zato z njimi ne morejo nikogar izkoriščati. Ne v socialistični niti v kapitalistični družbi. Zaradi priložnostnega dela drugod so še sami izkoriščani.

Delodajalci, ki zaposlijo kmečke ljudi sezonsko ali priložnostno, jih ne prijavijo kot delavce. Plačujejo jim le njihov zaslužek, ne prispevajo pa za njihovo socialno zavarovanje. Tako delo se ne šteje v delovno dobo za pokojnino. Če ne bodo dobili trajne zaposlitve doma, bodo morali vse življenje ostati le kmetje, čeprav bodo priložnostno delali drugod in ustvarjali dohodek tudi svojim delodajalcem.

Razlik med delavci in kmeti torej ne bi smeli poglab-

ljati, temveč bi jih morali hitreje odpravljati.

JOŽE PETEK

PO VRHOVIH SO VRISKALI

Prvega decembra so po vseh okoliških hribih vriskali in prepevali otroci, ki so še do nedavna hodili v staro šolo na Planini pri Sevnici. Šola je bila dograjena in opremljena malo čez rok, ki je bil predviden, zato je bilo precej težav z vselitvijo, saj je zapadel precejšen sneg. Prav zaradi tega zunanost šole še ni urejena.

Nova šola ima 11 oddelkov, osem učilnic, eno za tehnični pouk in več kabinetov za predmetni pouk. Izredno domiselno je rešeno vprašanje večnamenskega prostora. V tem prostoru bodo lahko šolske proslave, tu bo tudi knjižnica in pa jedilnica. Šola ima moderno opremljeno kuhinjo, ki bo lahko dajala 290 obrokov malice na dan, kolikor je na šoli otrok.

Kadrovsko šola še ni popolnoma zasedena, problem pa so tudi stanovanja.

Morda še to: nedavno so planinski solarji dobili pol milijona starih dinarjev od tovarne KONUS iz Slovenskih Konjic. Z denarjem bodo kupili električne orgle. **ma.**

mali oglasi

Vsaka osebna v našem oglasu stane 0,50 din za naročnike N tednika 0,80 din pa za ostale. Za oglase pod šifro pa je treba doplačati 2,00 din.

PRODAM

PRASICA za zakol prodam. Kos Mina, Zadobrova 122. Celje.

SENO — večjo količino prodam. Ponudbe pod »Senos«.

MOTORNO žago dobro ohranjeno prodam. Romih Franc, Svetina 22.

MOTOR in več rezervnih de-

lov za fiata 750 ugodno prodam. Hotko Danilo, Lise 2, Celje.

NOVO dograjeno hišo s centralno kurjavo v Celju (Hudinja) prodam. Vprašati od 18. do 20. ure. Dobrotinškova 8, Celje.

DODATNO peč »Tobi« prodam. Rožič Zofija, Celje Kocbekova 1.

MANJSE posestvo z zgradbami v Latkovi vasi pri Pre-

AGROTEHNIKA LJUBLJANA POSLOVALNICA CELJE AŠKERČEVA 19

i š č e

TRI PRODAJALCE TEHNIČNE STROKE

Nastop službe možen takoj. OD po pravilniku.

Prijave pošljite na naslov: Agrotehnika Ljubljana, poslovalnica Celje, Aškerčeva 19.

Zaželjene so moške osebe.

TRGOVSKO PODJETJE CHEMO — Ljubljana

prodajalna CELJE CANKARJEVA ULICA 3

razpisuje
delovno mesto

PRODAJALCA za določen čas

Pogoji: končana šola za prodajalce, praksa v stroki ter urejena vojaščina.

Nastop dela možen takoj, razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše drage mame,
stare mame in tete

IVANKE CESTNIK

izrekamo zahvalo vsem, ki so jo v tako slabem vremenu spremili na zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku za poslovilne besede, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Matke, vsem sosedom za vsestransko pomoč in sodelovanje zadnje dni pokojnice ter ob samem pogrebu.

Zalujoči:

sinovi in hčere z družinami

Matke, Prebold, Tolmin, 7. decembra 1971

ZAHVALA

Iz srca se zahvaljujem vsem, ki so v najtežjih dneh dolgotrajne in mučne bolezni in smrti mojega pokojnega moža, očeta in dedka

BOŽA LJUBIČIČA

oili z nama. Lepo se zahvaljujem ZB NOV in Krajevni skupnosti Celje — Otok ter Hišnemu svetu za izraženo tople, tovariško sočustvovanje, vsestransko pomoč pri organizaciji pogreba, za poklonjene vence in preskrbo pevcev. Iskrena hvala tov. Tomažiču za tople poslovilne besede ob grobu pokojnika, zdravnikom dr. Kranjcu iz Celja in dr. Dečku ter strežnemu osebju celjske bolnice v Topolšici za požrtvovalno in humano zdravniško nego in lajšanje trpljenja ob pokojnikovem poslednjem času, najlepša hvala. Posebna hvala pevskega zboru celjskih upokojencev, ki so se s tako lepo pesmijo poslovlili od pokojnika. Vsem, ki ste dragemu pokojniku kakorkoli pomagali in ga spremljali na zadnji poti hvala — hvala.

Zavest, da v najhujšem trenutku nisi sam, je v veliko uteho.

Zalujoča žena Lada in sorodstvo

Celje, 10. decembra 1971

poldu prodam. Primerno tudi za obrtnika. Informacije v gostilni Vedenik, Gornja vas 27, Prebold.

GARAZO v centru mesta prodam. Bezešek, Celje, Linhartova 18.

KOMPRESOR, fiat 750 in kombi-bus prodam zelo ugodnimi pogoji, tudi na ček. Romih — pri Kos, Stari rudnik Pečovnik, Celje.

TRAJNO žarečo peč EMO 4 in štedilnik na trda goriva zaradi selitve prodam. Peček Neža, Lipa 84, Store.

KUPIM

SMUGI, dobro onranjene z marker varnostnimi vezmi na prste in peto, dolge 190 cm kupim. Šumej Jože, Nova vas 5, Sentjur.

PISKE, petelinčke ali jarčke »Leghorn« kupim. Leskovšek Jakob starejši, Lesično štev. 63, pošta Lesično.

ENOSOBNO stanovanje s kuhinjo v mestu ali bližnji okolici, kupim ali vzamem v najem. Najemnino plačam za eno leto vnaprej. Ponudbe pod »Januara«.

BILJARD, star, lahko neispraven kupim. Maček, Slomškov trg 6 (pri Farni cerkvi) Celje.

RAZNO

KMETIJSKI kombinat »Hmelj« — sadjarstvo »Mirošana« prodaja vse vrste sadnih dreves in vrtnic vsak dan do 14. ure. Vsak tork pa od 7. do 17. ure. Priporočila jesensko sajenje.

VDOVA upokojenka, inteligentna z lepim stanovanjem, neodvisna želi spoznati sebi primernega partnerja od 60 do 65 let zaradi skupnega gospodinjstva. Možna poroka. Cenjene ponudbe pošljite pod »Dobra gospodinja«.

V CELJU iščem neopremjeno sobo po možnosti s posebnim vhodom in kopalnico. Ponudbe pod 400.

DEKLE išče v centru Celja opremljeno sobo, po možnosti s posebnim vhodom. Ponudbe pod Uslužbenka.

V VSÄK DOM NOVI TEDNIK

STANOVANJE

ODDAM opremljeno sobo. Mandeljč Cilka, Goriška 10, Celje. (Cesta proti Ostrožnem pri Avtomotorju levo.)

SPREJMEM dva sstanovačca. Jeretinova 8, Hudinja.

SOBO prazno ali opremljeno iščem v Celju ali bližnji okolici. Bernik Jakob, Dobje pri Planini 4.

DIJAKINJO sprejemem na stanovanje. Antonija Janžovnik, Celje, Stanetova 22.

ZAPOSLITEV

DEKLE, ki ima veselje do strežbe v gostilni sprejme Marija Lavrič, Teharje 23.

REDNO takoj zaposlim stavbnega ključavničarja. Osebnih dohodki po dogovoru. Ključavničarstvo Erjavec Aleksander, Babno 4 a, Celje.

VAJENCA za tapetniško stroko sprejemem iz okolice Velenja. Tapetnik Cehner Edi, Saleška 4, Velenje.

Zdravo in srečno **NOVO LETO** želi vsem svojim cenjenim strankam

moški in frizerski salon

REZI GROBELNIK

Kocenova 2, Celje poleg hotela »Evropa«.

Prijetno praznovanje le s so dobo ali z modernim barvnim odtenkom urejeno pričesko iz Frizerskega salona Rezi Grobelnik, Celje, Kocenova 2

NOVA OBRESTNA MERA ZA VSE VARČEVALCE LJUBLJANSKE BANKE

OD 1. DECEMBRA 1971 VELJA V VSEH POSLOVNIH
ENOTAH LJUBLJANSKE BANKE
NOVA, VIŠJA OBRESTNA MERA:

DINARSKÉ VLOGE:

navadne 7,5%

vezane nad 13 mesecev 9%

vezane nad 24 mesecev 10%

DEVIZNE VLOGE IN DEVIZNI
RAČUNI:

navadni 7,5%

(5,5% v devizah 2% v dinarjih)

vezani nad 13 mesecev 9%

(7,5% v devizah
1,5% v dinarjih)

vezani nad 24 mesecev 10%

(7,5% v devizah
2,5% v dinarjih)

Ljubljanska banka daje višjo obrestno mero vsem starim varčevalcem in vsem tistim, ki bodo od 1. decembra 1971 vložili kakršenkoli znesek na hranilno vlogo ali devizni račun. Nova obrestna mera velja za vse vloge, ki niso namensko vezane na posojilo.

Ljubljanska banka

Pravi naslov za denarne zadeve.

SILVESTROVANJE

HOTEL

- veselo nagradno žrebanje
- izvolitev miss hotela
- v vseh prostorih odlična glasba

Sprejema rezervacije

HOTEL M E R X CELJE

na Ljubljanski cesti

Telefon: 19-17 ali 19-18

Telex: MERXCE 33513

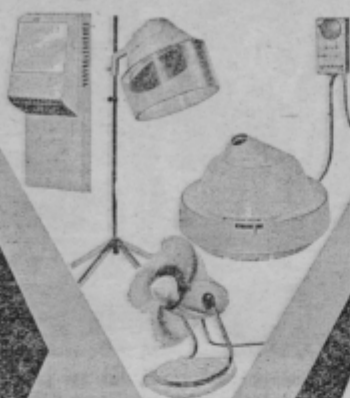

M E R X
SPREJEMA REZERVACIJE
ZA
SILVESTROVANJE
Telefon: 31-48

GOSTIŠČE
STARI GRAD
CELJE

MALI GOSPODINJSKI APARATI- VELIKO DARILO

gorčenje
gorčenje
gorčenje

sušilna
havba
sušilec
za roke
vlažilec
zraka
ventilator

ново udobje
in užitek
v vsakem
trenutku

stenska
tehnica
el. rezalni
strojček
el. ročni
mešalec
mlinčka
za kavo
cofim in
mocca 1130

MOOREKAM
Ljubljana

TEDNIK

od 20. novembra 1971
do 20. januarja 1972

VKLJUČUJEMO

**VSAKEGA KUPCA
V VELIKO JUBILEJNO
NAGRADNO IGRO**

**VELEBLAGOVNICE
TEDNIK
CELJE**

in v poslovalnicah

TEDNIK-DEKOR

Stanetova 19

Veronika

CELJE ZIDANSKOVA 1

pri nakupu za vsakih 100 din se dodatni kupon

10 GLAVNIH JUBILEJNIH NAGRAD

1. "fič" - luxe	7. televizor
2. olimpiada München - toseba	8. električni štedilnik
3. pralni stroj	9. hladilnik
4. moped "Tomas"	10. preproga 3x2
5. pony ekspres	in še 20 moških srajc
6. stroj za pranje posode	20 kombinez

žrebanje 29. 1. 1972

KUPUJTE V TRGOVINAH

TEDNIK CELJE

KUPON 12

**AERO
CELJE**

**ZLATOROG
MARIBOR**

**AVTOMOTOR
CELJE**

**TOVARNA
NOGAVIC
POLZELA**

**ERA
VELENJE**

**TEHNO
MERKATOR
CELJE**

**KOMBINAT
HMEZAD
ŽALEC**

**SAVINJSKI
MAGAZIN
ŽALEC**

**JUGOBANKA
CELJE**

**METKA
CELJE**

**KOVINOTEHNA
CELJE**

**LIBELA
CELJE**

Kako? Zelo preprosto! Na
pišite, kateri sestavki v tej
številki Novega tednika so vam najbolj všeč.
Glasujem za sestavke (napišite naslove):

Izpolnite in izrežite ta kupon, dajte ga v kuverto in
ga pošljite do PONEDELJKA na naslov Novi tednik
63 001 Celje, Gregorčičeva 5. In že boste med igralci
Nagradnega globusa.

Če pa niste naročnik in boste poslali še izpolnjeno
naročilnico za NT, bomo to upoštevali, kot da ste
poslali DVA kupona!

Več kuponov in naročilnic več možnosti za lepe
praktične in denarne nagrade iz delovnih organizacij
Nagradnem globusu.

Vprašajte soseda, če že ima Novi tednik! Novi tednik
v vsak dom! Vsak teden žrebanje!

Ime in priimek (s tiskanimi črkami)

Naslov (s tiskanimi črkami)

NAGRADNI GLOBUS DANES NAGRAJUJE ZLATOROG MARIBOR

IZŽREBANCİ TOVARNE NOGAVIC POLZELA

Res se približujemo koncu. Vendar pa je na razgovorih z bralci
in izžrebanci v uredništvu vselej enako prijetno. In pristržno. V po-
nedeljek smo se zbrali ob bogatih paketih Tehnomerikatorja in spet
smo žrebali. Izmed 758 kuponov so bili izžrebanci:

Fanika Petek, Štore 2

Dani Podgoršek, Grajska vas 25, Gomilsko

Stefanija Lupše, Rogaška Slatina 105

Zdravko Zmrzljak, Dolenja vas 63, Prebold

Zdenka Colja, Čopova 7, Celje

Marjana Zupančič, Kersnikova 36, Celje

Slava Jager, Dobrna 30

Stefanija Štante, Podgorje 26, Frankolovo

Angela Pinterič, Vrhovo 17, Radeče

Iskrene čestitke! Dobimo se v ponedeljek, 20. decembra 1971
ob 17. uri v uredništvu.

Danes pa nagraduje Zlatorog Maribor. Pohitite s kuponi!

Naslov izpolnite
s tiskanimi črkami

NAROČILNICA

Podpisani

kraj _____ ulica _____ št _____

pošta _____ naročam časopis _____

»NOVI TEDNIK«

začnete mi ga pošiljati dne _____ 197

Obvezujem se, da bom v redu plačevala
naročnino.

V _____, dne _____ 197

podpis naročnika

**ZLATOROG
MARIBOR**

ŠPORT IN PESEM

Uredništvo našega tednika in Radia Celje ter občinski sindikalni svet Zalec sta pod pokroviteljstvom kolektiva TT Prebold organizirala v nedeljo javno radijsko oddajo v Preboldu, posvečeno bližnjemu referendumu za podaljšanje samopri-spevka za šolstvo in zaključku občinskih sindikalnih iger.

Preboldčani so do zadnjega kotička napolnili dvorano, ki je bila seveda pre-majhna, in toplo pozdravili nastopajoče ter vse, katerim je Adi Vidmajer izročil priznanja za dosežene rezultate v igrah. S takšno množično udeležbo so ljudje v žalski občini tudi potrdili uspeh sindikalnih iger in hkrati pripravljenost, da bodo še dve leti prispevali del svojih dohodkov za to, da bodo njihovi otroci hodili v sodobno opremljene šole.

Obiskovalcem v dvorani in poslušalcem radia Celje se je najprej predstavil znani orkester »Zabe« pod vodstvom Edija Goršiča, Veseli hmeljarji pod vodstvom Vilija Ograjenška pa so povzročili, da je v nekoliko hladni dvorani zaradi poskoč-nih viž postalo topleje. Pevski zbor pod vodstvom Milana Lesjaka je zapel dve pesmi, navdušil pa je tudi mladi Franjo Bobinac. Bilo je podeljenih tudi več na-grad, ki so jih prispevali kolektivi Garant Polzela, TT Prebold in Tovarna nogavic Polzela. Da, ko bi bilo še več takšnih prireditev, so dejali Preboldčani. —sm

Adi Vidmajer je povedal, da so sindikalne igre izredno uspele.

Največ smeha je bilo v dvorani med na-pihovanjem balončkov. Foto: T. Tavčar

V dvorani je zašumelo, ko so obiskovalci iskali žig v Novem tedniku. Žig je pomenil nagrado.

3.999 nagrad v gotovini čaka na vas!

88 poslovnih enot LJUBLJANSKE BANKE vam nudi hiter, učinkovit in zanesljiv bančni servis

Ljubljanska banka

pravi naslov za denarne zadeve!

19. DECEMBER

DA

ZA SAMOPRISPEVEK
V ŽALCU, SENTJURJU,
RADEČAH
IN HRASTNIKU

Minuli četrtek je bilo v celjski Zlatarni slovesno, ko so predstavniki petih podjetij zla-tarske stroke podpisali pogodbo o medsebojnem poslovnem tehničnem sodelovanju. Pogodbe so poleg Zlatarne Celje podpisali še Zlatar Sarajevo, Rubin Zagreb, Tehničar Split in Fili-gran Prizren. Na sliki: med podpisovanjem pogodbe. Foto: B. Sirmén

sosed sosedu

TOVARIŠ UREDNIK!

Gani! me je članek vaše-ga novinarja v rubriki »Sosed soseda«, ki govori o revščini šestčlanske dru-žine.

Kakor marsikdo izmed nas, pa se tudi vaš novi-nar brezupno vprašuje: kako pomagati?

Menim, da vse preveč prizadeto pišemo o revšči-ni, pa vse preveč šablonsko in neprizadeto vprašu-jemo, kako jo odpraviti. Če bi ravno v teh dneh ne sodeloval na sestanku ak-tiva ZK na šoli v našem kraju, in če ne bi videl in slišal, kako zavzeto so tam komunisti razpravlja-li o problemu otroka, ki hodi ure daleč v šolo, ki živi v skrajno zanemarje-ni družini, ki nima niti mi-ze, da bi napisal nalogo, a fant vseeno uspeva in napravi nalogo kar jutraj, ko čaka, da odpro vrata v topli šoli — bi tudi sam mislil, da samo govorimo. In če ne bi bil priča, ka-ko je učiteljica, dolgolet-na komunistka, sklenila, da vzame tega šolarja v svojo oskrbo in to pri bol-nem možu in dveh otrocih, ostali komunisti pa so se takoj zavzeli, da šolarja na lastne stroške oblečejo in opremlijo z najpotreb-nejšimi življenjskimi in šolskimi potrebščinami, bi resnično misli, da danes o revščini le še govorimo, a nič ne storimo. A vidite, tovariš urednik, da le ni tako. Vsaj na terenu in pri komunistih po srcu ne! Tu je končno primer, ka-ko pomagati.

Pa se vprašujem: ali ne bi bili morda mnogi pri-meri prej rešeni, če bi, ko govorimo in tarnamo, tudi vsi, ne samo komunisti, tako pomagali, kot je ti-sta tovarišica, kot so ko-munisti na tej šoli, a niti ne želijo, da se o njih po-imensko piše?

Prepričan sem, da je to še najbolj neposreden

način uresničevanja zadol-žitev komunistov. Pono-sen sem, da so to kon-kretno dokazali komuni-sti v enem izmed aktivov ZK v naši mestni organi-zaciji. To so bili tisti, ki jim najbrž ni šlo in jim nikoli ne bo šlo tako do-bro, da bi jim lahko očel-tali, da so premožnejši sloji. Zdaj pa kar pomisli-te, tovariš urednik, koli-ko problemov bi bilo reše-nih, če bi vsi, ki so do-slej že toliko povedali in napisali o revščini, v ka-teri pa sami ne živijo, ukrepali tako konkretno!

In končno: če boste tu-di pri vašem časopisu slučajno sklenili, da kaj prispevate za tistega šo-larja ali pa za tisto revno družino, o kateri piše vaš časnik, potem lahko kar neposredno odgovorite va-šemu novinarju, še bolj pa drugim, kako pomaga-ti!

EDVARD CENTRIH,
sekretar mestne
organizacije ZK,
Velenje

TOVARIŠ SEKRETAR!

Vesel sem bil vašega odmeva, še bolj pa vaše prizadetosti ob pojavih in primerih, ki jih v našem vsakdanju vse bolj zazna-vamo in vse bolj čutimo. Tudi vse bolj odgovorno rešujemo. Točneje. Po-skušamo reševati — saj je komaj minila konferenca ZKS, kjer smo začrtali naloge, ki jih mora pri odpravljanju vzrokov za socialne razlike v naši družbi uresničiti prav ZK. Zato je vaš odmev še to-liko bolj dragocen.

Na novinarjev poziv — kako pomagati, ste se ja-vili: iskreno prizadeti s predlogom, ki kliče v po-moč solidarnost in več humanistične, tople člo-veške zavesti, da moramo sočloveku, ki živi revšči-no, pomagati. Pomagati.

Pravite, da moramo drug drugemu pomagati.

Soglašam z vami. Spo-štujem tudi tovarišico in člane ZK, ki so fantu omogočili, da bo lahko željo po učenju utešil v znosnejših razmerah. Edi-na sva si tudi o tem, da imamo solidarnosti pre-več na jeziku, a premalo v srcu. V dejanjih. In tr-dno sem prepričan, da je v naših medčloveških od-nosih premalo iskrenosti, topline, dobrote in kar je še lepega.

In vendar ne morem soglašati z vami, da lah-ko samo s solidarnostjo rešimo zelo veliko takih hudih ali manj hudih so-cialnih primerov. Kar po-glejta, ko že naslavlja-te zadnji odstavek na vašo redakcijo, koliko zmore-mo — pred dvema mese-cema je naša štirinajst-članska redakcija prispe-vala čez osemdeset starih tisočakov (ne iz kakšne-ga sklada) za družine, ki jih je prizadel požar v Tapetništvu. Vi spet ste izpostavili primer enega fanta. Pred nekaj meseci se je v uredništvu oglašil šestnajstletnik, ki ni ni-kjer dobil dela. In — ko-liko je tistih družin, v ka-terih prinese oče domov le po 80 starih tisočakov? In še bi lahko našteval.

Vidite — ali lahko od-pravljamo socialne razlike s solidarnostjo? Ali s tem ne podaljšujemo nekega stanja, ki ga moramo spremeniti? V solidarno-sti smo slej ko prej ome-jeni. Nikoli pa ne bomo omejeni, če bo prav ZK dosledno vztrajala, da bo-mo v vsaki občini, v vsa-ki delovni in družbeni sredini iskali in odprav-ljali vzroke, ki povzroča-jo socialne razlike.

Ce se bomo odločili za to pot, tedaj nam bo na-ša solidarnost lahko le sredstvo, da bomo koga med nami srčno razvese-lili, razveselili, da bo do-življal to družbo kot naj-boljšo družbo. Pa ne za-to, ker živi v revščini. Temveč zato, da bo uvi-del, koliko je med nami ljudi, ki ne mislijo le na-se. Da pri nas živi mno-go ljudi, ki nosijo srce tudi v glaneh.

Jože VOLFAND